

ମନୋଜ୍ଞନ

ପିତ୍ତର ଓ ଅଭିଭାବକ ଖାତାକୁ ଝାର୍ଦିଲ୍ଲିଟି

ନିତିଦିନ
NITIDIN

ହିନ୍ଦୁ

■ ରବିବାର ମ୍ୟାଗାଜିନ୍

ରବିବାର, ୧୩ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୫

ଉତ୍ସବ ନବବର୍ଷ

ବିଶ୍ୱର ସଂଗ୍ରାମ

ସ୍ବାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ

၃၃

■ ମନୋଜ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ସମ୍ବନ୍ଧ ହିମାଳୟ ପର୍ବତଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲିକଣାରେ ଶିବ ଅନ୍ନୁଭୂତି ଅମରନାଥ ଓ ଷ୍ଟର୍ଚିର ଭବାନୀରେ ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ

ଅମରନାଥ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସ୍ଥାନିଜୀ ଶୁଣୁଁ ଖାନମ୍ବ ହୋଇପଦ୍ଧତିକୁ
ଅମରନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ହେବ । ଦର୍ଶନ କରିବେ ନିଜ ସ୍ଵରପକୁ
ଅମରନାଥରେ ପହଞ୍ଚୁ ସ୍ଥାନିଜୀ ସ୍ଥାନକେଳେ ଝରଣାରେ । ଅମରନାଥଙ୍କ
ହିମଲିଙ୍ଗ ଦର୍ଶନରେ କମିତ ହେଉଥାଳୀ ସର୍ବଜୀବ ଶରୀର । ବିଜୁତି ଆଛିଦିତ
ଶରୀର ଓ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ପ୍ରେମରେ ଜ୍ୟୋତିଷମ୍ବ ହୋଇଦିଲା । ଦେହରେ
ମାତ୍ର କୌପାନ । ଶିବଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାଂଶ୍ଲାଷ ପ୍ରତିପାତ କଲେ ସ୍ଥାନିଜୀ ।
ଅମରନାଥର ବିରିବୁହା ସ୍ଥାନିଜଙ୍କ ମୁଖନିୟମ୍ବ ମନ୍ଦରେ ହେଲା ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ।
ଏକ ଅଭ୍ୟୁତ ଅନୁଭୂତିରେ ହେଲା ଶରୀର ରୋମାଞ୍ଚିତ । ସ୍ଵର୍ଗ ଶିବ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ରତ
ହେଲେ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ । ନିଜ ସ୍ଵରପକୁ ଏଇଠି ହଁ ଚିନ୍ତିଲେ । ଶ୍ରୀ ରାମକଞ୍ଚ
ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟତବାଣୀ ଶୁଣାଇ କହିଥିଲେ ଯେଉଁଦିନ ନରର ଜାଣିପାରିବ ଯେ ସେ
କିଏ, ତାକୁ ଏହି ମର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳରେ କେହି ରଖି ପାରିବେନି । ସ୍ଥାନିଜୀ ଏଇଠି
ଚିନ୍ତିଲେ ନିଜକୁ । କାଳେ ଦେହର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ, ସେ ମାନିନେଲେ ବର
ଶିବଙ୍କତାରୁ । ସେ ନ ନାହିଁଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଶରୀରର ବିନାଶ ହେବନାହିଁ ।
ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଏକ ଚିତ୍ତ ତାଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ଗ୍ରାସ କରିଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ମୃଦ୍ୟ
ହେବ ଏକ ଶିବ ମହିରରେ । ଅମରନାଥଙ୍କ ଶରୀରରେ ସେ ଲାନ
ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ - ଅମରନାଥଙ୍କ କୃପାରୁ ତାଙ୍କର ଶରୀର ରକ୍ଷା ହେଲା ।
କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଶରୀର ସେହିନିମ୍ତୁଁ ହେଲା ଦୁର୍ବଳ । ବ୍ୟାଧିଗ୍ରହ ହେଲେ । ସ୍ଵର୍ଗ
ଶିବଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ସେ ଜାଣିଲେ ସେ ହଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଶିବ - ଅମରଦ୍ଵର ପ୍ରତିଚିନ୍ତା
ଅମରନାଥ ଦର୍ଶନ ପରେ ସ୍ଥାନିଜୀ ହେଲେ ଶୁଣୁଁ ଶାନ୍ତ ଓ ଧାନମନ୍ଦିର । ଚର୍ବିତା
ଶିବମୟ ହୋଇଉଠିଲା । ସତେଜି ସାରା ବିଶ୍ୱବ୍ରାହ୍ମ ହଁ ଶିବ । ଲାଲା ସାଙ୍ଗ
ଜିରିବାର ମପମ ଉପମିତ ।

ଅମରନାଥରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ମାଆ କ୍ଷୀର ଭବାନୀଙ୍କ ସହ ହେଲା ସାକ୍ଷାତ ଦର୍ଶନ । କଳ୍ପାର ରାଜ୍ୟରେ କ୍ଷୀର ଭବାନୀ ଏକ ପ୍ରିୟ ଶକ୍ତିପୀଠ । ସେଠାକାର ପଦିତ୍ର ପ୍ରସବଶ ଚତରେ ଉପନାଟ ହୋଇ ସ୍ଥାନିଜୀ କଠୋର ଉପର୍ଯ୍ୟା ଓ ଖାନରେ ମାଗ୍ନ ହେଲେ । ଜଗତଜନନୀ କ୍ଷୀର ଭବାନୀଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଧୁବନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଜନ କଲେ । ଦିନେ ପ୍ରକୃତି ହୋମାର୍ତ୍ତି ମସିଖରେ ଯୋଗାପନରେ ଉପରିଷିତ ହୋଇ ମହାପାଯାଙ୍କ ଧାନ ଜିନିବଳି

ଉଦୟତ ହେଲାବେଳେ ଦେବାଙ୍କର ଭାଗୁ ମନ୍ଦିର ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲା । ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଧର୍ମାନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବାନୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭାଙ୍ଗି ଶକ୍ତିରୁଷ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୂଖ ଓ ଘୃଣାରେ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲା ଏବଂ ତରକାଶର ଭାବିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ମୁସଲମାନମାନେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହିମୁମାନେ କଣ୍ଠ ବାହୁବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ? ମୁଁ ଯଦି ସେତେବେଳେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ପ୍ରାଣପଣ କରି ଜନନୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତା । କୌଣସି ମନେ ପରିବିତ ମନ୍ଦିରକ ଧ୍ୟାନ ହେବାକ ଦେଇ ନଥାନ୍ତି ।

ସୁମିଳା ଏତିକି ଭାବିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ହୀଠର ଏକ ଅଭୂତ ଘଟଣା ଘଟିଲା । ଦେବୀବାଣୀ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ବିସ୍ତର, ବିମୃତି ବିବେକାନନ୍ଦ ଉତ୍ସର୍ଗ ହୋଇ ଶୁଣିଲେ । ଜଗଞ୍ଜନମୀ ସମ୍ବେଦେ ଉତ୍ସର୍ଗନା କରି କହୁଛନ୍ତି - ‘ଯଦି ମା ମୁସଲମାନମାନେ ମୋ ମଦିରକୁ ଝାସ କରି ପ୍ରତିମା ଅପିକ୍ରି କରିଛନ୍ତି, ସେଥୁରେ ତୋର କ’ଣ ଥିଛି ? ତୁ ମତେ ରଖା କରିବୁ ମା ମୁଁ ତତେ ରଖା କରିବି ?’ କି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣା ! ତଥାପି ସୁମିଳା ବୁଝିପାଇଲେ ନାହିଁ ଜଗଞ୍ଜନମାଙ୍କ ସମ୍ବେଦେ ଉତ୍ସର୍ଗନକୁ । ପରଦିନ ସେ ପୁନଃବାୟ ଭାବିଲେ ଯେ, ଯାହା ହେବାର ହେଲାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଯେମନିତି ହେଲେ ମୁଁ ଉକ୍ଷାକରି ଅର୍ଥ ଫରୁଧ କରି ଜାର୍ଖ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବ । ସହିତା ମୂଳର୍ଭର ଦେବୀବାଣୀ ସେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ଜନମୀ କହୁଛନ୍ତି, ‘ଯଦି ମୋର ଜଙ୍ଗା ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ କ’ଣ ଯାତମହଳା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିର ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଗଠନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ? ମୋ ଜଳନ୍ତୁସାରେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଭାଗ ଅବସାରେ ପଡ଼ିରହିଛି । ମୁଁ ଯେମନିତି ରହିଛି, ସେମନିତି ହେଲାଯି ।’

ପ୍ରବାର ସନ୍ଦୟାସା ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ମନରେ ସାମନ୍ତିକ ଭାବରେ
ଦେଖାଯାଇଥୁବା ରଜୋଶୁଣରେ ଭରପୁର ଅହଙ୍କାର ମନ ନିରୀଷକ ଭିତରେ
ଭାଙ୍ଗି ଚାନ୍ଦା ହେଲଗଲା ଏବଂ ଅହଙ୍କାରର କଳାବିଦଳ ପେଟ ଚିର ଜ୍ଞାନସୂର୍ଯ୍ୟ
ପୁନର୍ବାର ଭାବିତ ହୋଇଉଠିଲେ ସ୍ୱାମିଜୀଙ୍କ ଚେତନା ଗାନ୍ୟରେ । ତାଙ୍କୁ
ଦିନ୍ୟନ୍ତି ଖର ଛାନ୍ଦ ହୋଇଉଠିଲା । ସେ ଉପାଳୁ ଲଲେ ଯି ମହାପାତ୍ରଙ୍କ

ବିରାଟ ଲୁହରେ ସେ ଯେପରି ଯତ୍ନଗଳିତ ହେଉଛନ୍ତି । କେବଳ ସେବିକି ଦୁଇଁ, ଅଭିନବ ଅନୁଭୂତିରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଅପୂର୍ବ ଶାନ୍ତିରେ ଭରି ଉଠିଲା । ସ୍ଥାନିକଙ୍କର ଏହି ଘଟଣାରୁ ସ୍ଵଷ୍ଟ ବୁଝିବୁଏ ଯେ ଧର୍ମ ମଣିଷକୁ ରକ୍ଷାକରେ, ମଣିଷ ଧର୍ମକୁ ରକ୍ଷା କରେ ନାହିଁ । ମଣିଷର ମନ ନିମ୍ନଚେତନା ପ୍ରତରେ ରହିଲେ, ସେ ଖୁବ ଅଞ୍ଚଳୀ ଓ ସ୍ଵାପନ ହେଲାଇଥାଏ । ଧର୍ମଧର୍ମ ଜ୍ଞାନ ରହେ ନାହିଁ, ଯାହା ଫଳରେ ସେ ନିକି ଭିତରେ ଥିବା ଦେବଦ୍ୱାଳୁ ଉପଳବଧି କରି ନାପାରି ସମାଜରେ ଅନ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରକଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟାୟୀ ଧର୍ମକୁ ଜାବନରେ ଆବୋରି ନିଏ, ଫଳରେ ଧର୍ମ ଉପାସନାମୟିଳା ଭିତରେ ସାମାବଦ୍ଧ ହୁଏ ଏବଂ ଉପାସନାମୟିଳାର ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆଞ୍ଚ ଆସେ, ସେ ଉତ୍ସିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ହାଶକାନ୍ତ ହୁଏ । ରକ୍ତ ରସ ସୁଧା ହୁଏ । ଧର୍ମକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଖୁବ ଚେଷ୍ଟାକରେ । ଧର୍ମ ତାଙ୍କ ରକ୍ଷା କରିବା କଥା ସେ ଏକାବେଳେ ଭୁଲିଯାଏ । (କୁଣ୍ଡଳ) ପୋ-୧୯୩୭ ୧୦୩୯

ବାବାସାହେବ ଆୟୋଜନର

● ଅରୁଣ୍ଡତୀ ଦେବୀ

ବାଗା ସାହେବ ନିମାରେ ଜଣାଶୁଣା ଭାମରାତ୍ରି
ରାମଜୀ ଆମ୍ବେଦକରଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ
ସମିଧାନର ଜନକ ତଥା ଅଧୁନିକ ବୌଦ୍ଧ
ଆବୋଳନର ସେନାପତି କୁହାୟାଏ । ସେ
ସ୍ଵାଧୀନ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ ।
ମନ୍ତ୍ର (ଆଧୁନିକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଅଞ୍ଚଳର
ସହର)ର ସେନା ଛାର୍ଷିରେ ୧୯୯୧
ଏପ୍ରିଲ ଆଜିର ଦିନରେ, ପରାଧୀନ
ଭାରତରେ ଅଛୁଆଁ କୁହାୟାଉଥିବା ମହାର
ଜାତିରେ ଜମ୍ବୁ ହୋଇ ଶୈଶବରେ ସେ
ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହୋଇଥିଲେ । ଅକଥନୀୟ
ନିର୍ଯ୍ୟାତା ହିଁ ତାଙ୍କ କରିଥିଲା ସାହସା ଓ
ଦାନ୍ତିକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥିତ କରିଥିଲା
ନେବୁବୁ ନେବାର ଶକ୍ତି । ଫଳରେ ସେ
କେବଳ କୌଣସି ଏକ ଫଂପୁଦାୟର ନୁହେଁ
ଭାରତୀୟ ଜାତିର ନେବୁବୁ ନେବାରେ
ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ବହୁ ବାଧାବିଦ୍ୟ ସବୁ

ବାବାସାହେବ ହାଲିଥୁଳ ଶିକ୍ଷା ସାରି ବିବାହ
କରିଥିଲେ । ମୁୟାର ଏକ ହାତ ମଧ୍ୟରେ
ଦୋକାନ ବଜାର ବନ୍ଦ ହେବା ପରେ ଉଚ୍ଚର
ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ବିବାହ ପରେ
ଏଲ୍‌ପି‌ନ୍‌ଶ୍ଵାର କଲେଜରେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ।
ତାହା ପରେ ଯୁକ୍ତଗାନ୍ଧୀ ଆମେରିକାରେ
ଗବେଷଣା ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମନରେ ଆଇନ ପାଠ ।
ବିଦ୍ୟାସାରି ବହୁ କୃତିତ୍ବର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ
ଭାରତ ଫେରିବା ପରେ ସୁଖା ଜାତି ଜନିତ
ଅସ୍ପାତିକର ପରିଷ୍କାରିତା ମୁକ୍ତ ପାଇବାରି
ନଥିଲେ । ଏକ ସମୟରେ ଅଧସ୍ତନ
କର୍ମଚାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ପାଇଲି,
କାଶଜ୍ଜପତ ଆଦି ନଦେଲ ଟେବଳ ଉପରେ
ଫୋପାଦୁଥିଲେ । ଅପମାନିତ ହୋଇଗଲିବାରୁ
ଜାତିଆଶ ପ୍ରଥା ବିରୋଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା
ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଶେଷରେ ସପଳ
ହୋଇଥିଲେ । ଏକବା ସେ ଲେଖୁଥିଲେ,

ଭାରତ ହେଉଛି ଅସମାନତାର ଦେଶ ।
ଅସ୍ଵର୍ଗ୍ୟତ ନିବାରଣ ମୋର ଜନ୍ମଗତ
ଅଧୁକାର । ଶୋଷଣମୁକ୍ତ ଶ୍ରେଣୀ ସମାଜ
ପାଇଁ ବାବା ସାହେବ ଭାଗିରାଣ
ଆମ୍ବେଦକରଙ୍କ ଅବଦାନ ଯୁଗ ଯୁଗ ପାଇଁ
ଅମର । ପିଲାଦିନରୁ କଠୋର ଅଥବାୟ
ଦ୍ୱାରା ଜୀବନକୁ ଗଢ଼ି ଭୋଲିଥିବା
ଆମ୍ବେଦକର ସେହି ଗଣବସିକ ରାଷ୍ଟ୍ରର
ସମ୍ବିଧାନ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲେ ଯାହାକି ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଦିଶ୍ବ ଆଗରେ ସୁତ୍ରଭାଗ
ରଖୁଛି । ସମୟ ବିଶ୍ଵର ସର୍ବର୍ଦ୍ଧତ
ଗଣବସିକ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମର୍ଯ୍ୟାନା ପାଇଥିଲା ଆମ
ଭାରତ ସହୃଦୟ ପାଇଁ ଏହି ଅମର ସ୍ରକ୍ଷଣ୍ଜଳି
ତ୍ୟାଗ ଓ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ଅବଦାନ ପାଇଁ
ଚିରଶଣି ହୋଇ ରହିବ ।

ଶୋଭନୀୟ ଆଦୋଳନ ଉଦୟଗିରି,
ପାଜପୁର

ଦେବଭୂମି, ପୁଣ୍ୟଭୂମି, ଆର୍ଯ୍ୟଭୂମି ଭାରତବର୍ଷ ରୂପକ ସରୋବରରେ ଚିର ଜାଞ୍ଜଳ୍ୟମାନ ସୁଗର୍ହିତ ପୁଷ୍ପ କମଳ ହେଉଛି ଉକୁଳ । ନୃତ୍ୟ, ସଂଗୀତ, କଳା, ଶ୍ରୀପତ୍ୟ ତଥା ଶିଳ୍ପ ଚନ୍ଦ୍ରଗାରେ ନିଜର ଉକ୍ତର୍ଷତା ପ୍ରତିପଦିତ କରି ଏହି ଭୁଖଣ୍ଡ ତାର ନାମକରଣକୁ କରିଛି ସାର୍ଥକ । ଏ ଜାତିର ଦ୍ୱାରା, ଉନ୍ନତ ପରମଗା, ଚିର ପ୍ରବହମାନ ଧର୍ମଧାରା ଉଦ୍ବ୍ରୁଦ୍ଧ କରୁଛି ପ୍ରତିତି ସମୟରେ ଆମର ଚିନ୍ତା ଚେତନାକୁ ଏବଂ ଭାବନା କରୁନାକୁ । ଆବାହମାନ କାଳରୁ ପ୍ରତଳିତ ତଥା ପରମଗା ଅନୁସାରେ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ଅନେକ ପର୍ବପର୍ଵଣୀ ଏକାଧିକ ଦେବଦେବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଆମ ସମର୍ପତ ମନୋଭାବକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜନଜୀବନକୁ ଏକାମ୍ବୁଦ୍ଧରେ କରେ ଅନୁବନ୍ଧିତ । ଓଡ଼ିଶାର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ପାଳିତ, ପାରମଗିତ ପର୍ବ ଭାବେ ସ୍ମୀକୃତ ଉତ୍ସବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାବିଷ୍ଵବ ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ । ଏହି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବନ୍ଦିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଜ୍ଞାନ ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଅଫୁରନ ଉତ୍ସବ ଓ ବିପୁଳ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବତ୍ର ହୋଇଥାଏ ପାଳିତ ।

ଉକୁଳୀୟ ନବବର୍ଷ

ବିଷ୍ଣୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ଆନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ପଣ୍ଡା

ନିର୍ମଳ ନିରାକାର ପରଂବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ଭାବେ ସୁଷ୍ଠି ସର୍ଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଯଥା ସୁଷ୍ଠି କର୍ତ୍ତା ଭାବେ ବେଦପତି ତ୍ରିଭୁବା, ପାଳନକାରୀ ରୂପେ ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ମହାରକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ମହେଶ୍ୱର ଅଭିହିତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାସବରେ ଏ ସୁଷ୍ଠିକୁ ସର୍ଜନ, ଶତିଶୀଳ ତଥା ଧ୍ୱନି କରାଇବାର ପ୍ରକିମ୍ବା ପ୍ରଭାକରଙ୍କ ଠାରେ ହୁଏ ପରିଦୃଷ୍ଟ । ତେଣୁ ସେ ବ୍ରାହ୍ମ ବିଷ୍ଣୁ, ଓ ଶକ୍ତରଙ୍କର ଏକାଭୂତ ସ୍ଵରୂପ ଭାବେ ହୁଅନ୍ତି ବିବେଚିତ । ମର୍ଗଶ୍ରଦ୍ଧା ବିଭିନ୍ନ ସମୟର ଅବହିତ ଓ କିରଣଗାତ୍ର ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶକୁ କରିଥାଏ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ । ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ ଓ ତଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ “ଯଜ୍ଞ କରୁନ୍ତୁମ”ରେ ରହିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା । ଯଥା:-

“ଉଦୟେ କ୍ରହ୍ଣଣଃ ବୃଦ୍ଧଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନେ ତୁ ମହେଶ୍ୱରଃ, ଅଷ୍ଟମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷ୍ଣୁ, ତ୍ରିମୁଣ୍ଡଳ ଦିବକରଃ ।”

ଅର୍ଥାତ୍ ରତ୍ନ ସମୟରେ ନିତ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଜାବଜଗତ ପ୍ରଭାତ କାଳରେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଉଦୟ ହେବାନଶି ସେବାମଙ୍କ ଶରାରାରେ ଥିବା ପ୍ରାଣଶରା ହୁଏ ଉତ୍ସବିତ । ଜାବନ ହୁଏ ଚଳଚଳଶ୍ଵଳ ତଥା କର୍ମପୁଣ୍ୟ । ଅଥ୍ୟାଳ୍ୟ ପ୍ରଭାତକାଳାନ ସ୍ଵର୍ଗୀୟଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଇଛି ତୁଳନା । ମଧ୍ୟାହ୍ନକାଳୀନ ସ୍ଵର୍ଗୀୟଙ୍କର ଅଧିକ ଉତ୍ସବମୁକ୍ତ ଜେତୁଣ୍ଡ କରିଥାଏ କର୍ମକାଳରେ “ଯଜ୍ଞ କରୁନ୍ତୁମ”ରେ ରହିଛି ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ପରିଶର । ଏହି ପ୍ରଖ୍ୟାର ତେଜ ସମୟ କ୍ରମରେ ଅନ୍ଧଶ୍ଵରାତ୍ର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅନ୍ଧଶ୍ଵରାତ୍ର ଜୀବମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ କରେ ହରଣ । ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସଂହାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମହେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ହୁଅ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଭୁଖଣ୍ଡ ତାର ନାମକରଣକୁ କରିଛି ସାର୍ଥକ । ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବଦଗୀତା ଦଶମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଭାଗରେ ଯୋଗରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକଷ୍ଣ ସ୍ଵାମୀରେ ନିଜର ବିଭୂତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଯାଇ କହିଛି “ଜ୍ୟୋତିଷା ରବିତ୍ସୁମାନ”(୧୦/୧୧) ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଯେବେଳି ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିରଣ ପ୍ରଦାନକାରୀ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ । ଅନ୍ଧଶ୍ଵରମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଶତପଥ ଯାଜ୍ଞବଳକ୍ୟ ଉଚ୍ଚି ଅନୁସାରେ ।

ପ୍ରାଚୀ ବୈଦିକ କାଳରୁ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଆଧାର ରୂପେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟନାଯକର ହୁଅନ୍ତି ଅଭିହିତ । ସେ ଧର୍ମ, ମତ ତଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୁଅନ୍ତି ସମା ଦିବିତ, ନିତ୍ୟ ଆରାଧିତ । ଅନ୍ଧଶ୍ଵରମାନଙ୍କର

ବାର୍ଷିକ ଗତିକୁ ଦ୍ୱାରା ବୌଦ୍ଧ ସୌନ୍ଧରୀ ମାସରେ କରାଯାଇଛି ବିରତ ।

ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ବାର ରାଶି ଅନୁସାରେ ଏହି ମାସମାନ ହୁଅନ୍ତି ନିମିତ । ଯଥା-ମେଷ, ବୃଷ, ମିଥୁନ, କର୍ତ୍ତର, ହିନ୍ଦ, କମ୍ବା, ବୁଲା, ବିଶ୍ଵା, ଧନ୍ତ୍, ମକର, କୁମ୍ବ ଓ ମାନ । ପ୍ରତ୍ୟ ଦିବାକର ଗୋଟିଏ ରାଶି ଦ୍ୱାରା କରି ଯେଉଁଦିନ ଅନ୍ୟ ରାଶିରେ କରନ୍ତି ଅବସ୍ଥାନ ତାକୁ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିବିଯ ବା ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଏ । ଏହି ଦ୍ୱାରା ଶତ “ଫଳମଣଃ” ଶବ୍ଦ ହୋଇଛି ଉତ୍ସବ, ସାହାର ଅର୍ଥ ପରାଗ । ଶାନ୍ତାଦୂଷାରେ “ରହେଁ ସକ୍ରମଣ ରାଶୀ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବରେ ରହିଛି” ଉଚ୍ଚେଷ୍ଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଏ ।

ଏକ ସମସ୍ତରରେ ଦୁଇଥର ବିଷ୍ଣୁରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥାଏ ।

ଜାରାଜ ତାରିଖ ଅନୁସାରେ ସେହି ଦିବିଯ ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ମାର୍କ ମାସ

୨୧ ତାରିଖ ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୨୩ ତାରିଖ । ଯୌରଗନନ୍ଦା

ଅନୁସାରେ ଏହି ଦୁଇଥର ଦେଇଛି ବିଷ୍ଣୁର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦ୍ୱାରା

କରିବାକୁ ହୁଅନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ବାତର । ପଳ ସ୍ଵରୂପ ଦିବିଯ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର । ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

ଏହି ଦୁଇଥର ରାଶିରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି ଅନ୍ତର୍ବାତର ।

“ହୁନ୍ଦାକାଶେ ତୁ ଯୋ ଜୀବି ସାଧକେ ଦୂରଗାୟତେ, ସ ଏବଦିତ୍ ରୂପଶର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣନରେ ରହିଛି ।

ଆଦିତ୍ୟାର୍ତ୍ତର୍ଗମ୍ପର୍ବତ ଜ୍ୟୋତିଷିତ୍ ଜ୍ୟୋତିର୍ବୁଦ୍ଧମି

ହୃଦୟେ ସର୍ବତ୍ରଗୁଣମାନ ଜାବଦୂତଃ ସ ତିଷ୍ଠିତ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଆମ୍ବଜେ ଯେବେଳେ ପରିବର

ପ୍ରତି ଘରେ ପୁଷ୍ଟ କରାଯାଇ ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ ।
ଆଗଳକର୍ମବନିତା ସେହି ପ୍ରସାଦ ସେବନ କରି ହୁଅଛି ଦୂସ୍ତ । ସେଥିପାଇଁ
ଏହି ଦିବସର ଅନ୍ୟ ଏକ ନମ ହେଉଛି ପଶା ଫଳକ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କେ ଦେଜ ଅଧିକ ଥିବାରୁ ହଜମ ଶକ୍ତିର ଦୃଢ଼ି

ଘରୀଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଗରିଷ୍ଠ ଖାଦ୍ୟ ଭାବେ ରୁହୀତ ଗହମ, ମୁଗ, ଗାନ୍ଧଳ, ବୁଟ ଜଣ୍ଯାଦି ଦୂନା କରି ତହିଁରେ କଦଳୀ, ନାଡ଼ିଆ, ଛେନ ମିଶାଇ ହିତୁଆ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଏହି ହିତୁଆ ଭୋଗକୁ ଦେବଦେବଙ୍କୁ କରାଯାଏ ଅର୍ପଣ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରସାଦକୁ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ କରିଥାନ୍ତି ଭୋଜନ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତକ୍ଷଣ ଗୋହ୍ର ତାପରେ ସନ୍ଧାପିତ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଜଳଦାନ କରିବାର ପରମରା ଏହି ଦିବସରୁ ହୋଲାଥୀଏ ଆରମ୍ଭ । ରାତ୍ରାର
ଛିକ ମାନଙ୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ଦାତବ୍ୟ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଥକ ମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟ
ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଜଳଛତ୍ରର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ । ଜଳଦାନକୁ ମହତ୍ତବ
କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ଆମ ଶାସ୍ତ୍ରମାନ ଦେଇଛନ୍ତି ସ୍ବାକ୍ଷରି । ଅଞ୍ଚଳୀମାନଙ୍କ ତାପରୁ
ଉତ୍ତରନାନ୍ଦ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଅତିପ୍ରିୟ ଦତ୍ତା ଘରେ ଘରେ ପୁଜିତ ଭୁଲସୀତରରା
ଉପରେ ଏକ ଛିଠି ସ୍ଵର୍ଗ ମାଟି ଘଢ଼ିବେ କୁଣ୍ଡ ଦିଆଯାର କରାଯାଏ
ଜଳପୁର୍ଣ୍ଣ । ଫଳରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ବିଦ୍ୟୁ ବିଦ୍ୟୁ ହୋଇ ଜଳ
ଧରିପଡ଼େ ଭୁଲସୀ ବୃକ୍ଷ ଉପରେ । ଭୁଲସୀତରା ଉପରେ
ଛାମୁଣ୍ଡିଆ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇ ଭୁଲସୀ ବୃକ୍ଷକୁ ଛାଯା
ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ।

ଏହି ଉକ୍ଳାଯ ନବବର୍ଷ ବିଶୁବ ଫଙ୍କ୍ରାନ୍ତି ପାଳନ ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଶୈବପୀଠ ଓ ଶକ୍ତିପୀଠ ମାନଙ୍କରେ ପାରୁଆୟାତ୍ରା ବା ଖମୁଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଥାଏ । ବ୍ରତଧାରୀମାନେ ମାନସିକ ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ପାରୁଆ ଭାବରେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା, ଚୋଲ ମହୁରୀ ବାଦ୍ୟର ଡାଳେ ଡାଳେ କରନ୍ତି ଗ୍ରାମ ପରିଜ୍ଞାମ । ସୁଷ୍ଠୁ ହୃଦ ଏକ ଭାଙ୍ଗିକ ପରିବେଶ ଫଙ୍କ୍ରାନ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ପାରୁଆ ଯାତ୍ରା ଉଦୟାବିତ ହୃଦ ବିଶୁବ ଫଙ୍କ୍ରାନ୍ତିରେ । କେତେକ ବ୍ରତଧାରୀ ଜଣ୍ମ ଉପରେ ଶୟନ କରନ୍ତି ତ ଅନ୍ୟ କେହି ଖଣ୍ଡର ଧାର ଉପରେ ଗଲିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେତେକ ବ୍ରତଧାରୀ ରତ୍ନିଆଁ ଉପରେ ଖାଲି ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି ସେମାନଙ୍କ ମାନସିକ ପୂରଣ କରିଥାନ୍ତି । ମାନସିକ ପୂରଣକାରୀ ମାନଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର ଅଲୋକିନ କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ଵର୍ଷନ କରିବାପାଇଁ ଶୈବପୀଠ ଓ ଶକ୍ତିପୀଠମାନ ହୋଇଉଠେ ଲୋକାରଣ୍ୟ । ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦକ୍ଷିଣାଶ୍ଳଳରେ ପାଳିତ ହୃଦ ଦଷ୍ଟଯାତ୍ରା । ଏହି ଦଷ୍ଟଯାତ୍ରା ପ୍ରାୟତଃ ଏକୋଇଶ ଦିନ ଧରି ମହାସମାଗେହରେ ହୋଇଥାଏ ପାଳିତ । ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ଏକ ଜଳପୁର୍ଣ୍ଣ କଳସୀକୁ ପୁଜା କରାଯାଏ । ଏହାର ନାମ କାମନାଗଟ । ଏହି ପାରୁଆୟାତ୍ରା ଆମ ସାମାଜିକ ତଥା ସାଂସ୍କରିକ ପୃଷ୍ଠାଭୂମିକୁ କରେ ପୁଲକିତ ତଥା ପ୍ରାଣବନ୍ତ । ଭାବରୁକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠାତ ଏହି ଖମୁଯାତ୍ରା ଶକ୍ତି ଉପାସନାର ପ୍ରମୁଖ ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ହୃଦ ଅଭିହିତ ।

ଭକ୍ତଶ୍ରେଷ୍ଠ ହନୁମାନଙ୍କର ଶୁଭ ଆବିର୍ଭାବ
ଦିବସ ଭାବେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଫଂକ୍ଷନ୍ ଓଡ଼ିଶା ବ୍ୟତାତ ଭାରତର
କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ହୋଇଥାଏ ପାଳିତ । ବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନଙ୍କ
ମତରେ ବିଶ୍ୱାସ ଫଂକ୍ଷନ୍ ଓଡ଼ିଶା ବାହୁର ବେଗ ହୁଏ ପ୍ରଖର, ଯାହା
କଳାବୈଶାଖୀର ହୁଏ କାରଣ । ପ୍ରକଟ ଗୌତ୍ରପାତ ଏବଂ ପ୍ରଖର ବାୟୁ
ପ୍ରବାହ ଧାରାପୁଷ୍ଟରେ ସୃଷ୍ଟିକରେ ନାମାଦି ଅଧିକରଣ । ଏହି ଅଘିଶରୁ
ରକ୍ଷା ପାଇବା ନିମିତ୍ତ ପବନ ନଦନ ହନୁମାନଙ୍କର କରାଯାଏ ପୁଜାର୍ତ୍ତମା ।
ଅଭୁଲିତ ବଳ ବିକ୍ରମଶାଳୀ, ଜ୍ଞାନର ଯାମାହାନ ସାରାର, ସମସ୍ତ ସଦଗୁଣର
ଅଧୁକୀରୀ, ଦାସ୍ୟ ଉଚ୍ଚିତ ଉଦ୍‌ଗୋପକ, ସମର୍ପତ ପ୍ରଭୁତ୍ବର ଭାବରେ
ତ୍ରିଲୋକରେ ବିଦିତ ଆୟନେଯଙ୍କର ଜନ୍ମ ଉସବ ଉପଲକ୍ଷେ
ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପୁଜାପାଠୀରେ, ବିଭିନ୍ନ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କରେ,
ବିଶେଷ କରି ରାମ ଓ ହନୁମାନ ମହିରରେ ସୁନ୍ଦରକଣ୍ଠ ପାରାଯଣ, ଏକ
ଶତ ଆଠଥର ହନୁମାନ ଗଳିଶା ପଠନ କର୍ମ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଥାଏ ଅନୁଷ୍ଠିତ ।
ବହୁ ଭକ୍ତଦୂତ ଏହି କର୍ମ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଶ୍ଵଗହଣ କରି ଅଷ୍ଟ ସର୍ବି (ଅଶ୍ରୀମା,
ଲଜ୍ଜିମା, ମହିମା, ଗରିମା, ପ୍ରାଣୀ, ପ୍ରାକାମ୍ୟ, ଜଣିତ୍ର ଓ ବଶିତ୍ର) ଏବଂ
ନବନିଧି (ପଦ୍ମନିଧି, ମହାପଦ୍ମନିଧି, ନୀଳନିଧି, ମୁକୁଦନିଧି, ନଦନିଧି,
ମକଳନିଧି, କଙ୍କପ ନିଧି, ଶଞ୍ଜନିଧି ଓ ଖରନିଧି) ପାଦାନକୀରୀ
ହଙ୍କଟମୋତନ ମହାବୀରଙ୍କର କରିଥାନ୍ତି ଉପାସନା । କେଶରାନଦନଙ୍କ
ଜଜ୍ଞତ୍ର ଅବସରରେ କେତେକ ଲୁମରେ ଏକ ଦିବସୀାୟ, ତ୍ରୁଦିବସୀାୟ

କିମ୍ବ ପଞ୍ଚଦିବସୀଯ ଯଜ୍ଞ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ବିଶୁର
ଫଙ୍କୁଣ୍ଡିରେ ମଧ୍ୟ (ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ) ନିରାଜ ଗୌର ଲାହେ
ଶ୍ୟାମ, (ଜପ) ହରେକୁଷ ହରେ ରାମ”
ନାମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
ରାଧାରମଣ ଦେବଙ୍କର
ହୋଇଥିଲା
ଧରାବଡ଼ରଣ ।
ଦୈଷବଦ

ଅର୍ଥିତ କବି ଓ ଲେଖକ ମାନେ ଏହିଦିବସରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ କବିତା
ପାଠ ଏବଂ ଆଲୋଚନା ଚକ୍ରର ଆୟୋଜନ କରିଥାନ୍ତି । ବ୍ରତୀ ସାରବ୍ଧତ ପ୍ରକ୍ଷାପନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କଗାଯାଏ ।

ওଡ଼ିଶାରେ ସର୍ବତ୍ର ମହାସମାଗୋହରେ ପାଲିତ, ଉକୁଳୀୟ ନବବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଦିବସ ଭାବେ ଅଭିହିତ, ମହାବିଷୁବ ଦଙ୍କାନ୍ତି ଆମ ଧର୍ମଧାରା ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପରାକୁ କରେ ରୂପିନ୍ତା ରହୁଗାନ୍ତ ବସତର ଅଭିନ ରାଜତ୍ବ କ୍ଳାନ୍ତରେ, କଳକଣ୍ଠର ଦ୍ଵାରା ତାନର ତାଳେ ତାଳେ

ଧରାପୁଷ୍ଟରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ଘୋର ନବବର୍ଷ ବିଶ୍ୱବ ଫଳାନ୍ତିର
ମଧ୍ୟମହଳକ ଉତ୍ତରାଯି ଜନଜୀବନକୁ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧରେ
ମହାକାଳବା ସହିତ ସରି ମନକୁ କରିଆଏ ଉଲ୍ଲୁପ୍ତି, ପ୍ରାଣକୁ କରେ
ପୁଲିକିତ ଏବଂ ହୃଦୟକୁ କରେ ଭକ୍ତିରସରେ ଆମ୍ବୁଡ଼, ଏଥୁରେ ହେବାର
ନାହିଁ ଦିମାତ ।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରବିହାର, ଆଜଗିଣିଆ ,ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୯
ମୋ-୯୮୭୪୪୭୦୧୯

ମନକୁ ଆସିଲା ଯାହା ୧୭ ହାୟ ରେ..ବାବୁ ସୋନା ମାନେ

ସୌମ୍ୟଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରହୀ

୬ କି ହି ତାର ତାକ ଶୁଣନାହାନ୍ତି । ବଡ଼ ବିକଳ ହୋଇ ତାଙ୍କ ଗାଲିଛି
ଝିଅଟି । କେତେବେଳେ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ଲୁହା ଗେରକୁ ଜୋର କରି

ହଲେଇ ଦେଉଛି ତ, କେତେବେଳେ ବିଦଶ ହୋଇ ତଳେ ବସି
ପଢୁଛି । ଅନେକ ଦେଖଣାହାରୀ ଭିଡ଼ ଜମାଇଛି । କିଏ ମୋବାଇଲରେ
ଭିଡ଼ିଓ ବନାଇଛି ତ' କିଏ ଦଷ୍ଟ ରହି ଦେଖୁ ପୁଣି ଗଲିବ ଆରୟ କରୁଛି ।
ଏହି ଦୂଲ ମନିଚର ଭିଡ଼ିଓ ଭିଡ଼ରେ କେହି ବି ସେ ଝିଅଟିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ପରି ଦେଖାଯାଉନାହିଁ ବରଙ୍ଗ ସେ ଲୁହାଗେଟ ଆରପତ୍ର କିଛି ମହିଳା ଓ କିଛି
ବନ୍ଦସ୍ତ ଦୃଢ଼ ବ୍ୟକ୍ତି ହାତ ହଲେଇ କିଛି କହୁଛନ୍ତି । ବୋଧହୁଏ, ଫେରିଯିବା
ପାଇଁ ଜାସାରା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଝିଅଟି କିନ୍ତୁ ନଶେତବସା । ସେ ଯେମିତି ହେଉ
ଥରଣେ ତା'ର ପ୍ରିୟ ମଣିଷ ସାଙ୍ଗରେ କଥା ହେବାକୁ ହାତପୋଡ଼ି ନେହୁରା
ହେଉଛି ଏବଂ ବିକଳ ହୋଇ ଡାକି ଗଲିଛି, ‘ବାବୁ..ବାବୁ..ଥରେ ବାହାରକୁ
ଆସ ନା.. ଦୂରି..’

ଏବୁକୁ ଅପଶ କୌଣସି ସିନେମାର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ବେଳି ଭବିପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିବାଲୋକରେ ଘରିଥିବା ଏକ ଘରଣା, ଯାହା ଦ୍ଵିତୀୟ (୧୯୫) ପରି ସାମାଜିକ ଶର୍ମାଧିମରେ ଭାଇଜାଳ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ହୁଏତ ଏପରି କିନି ହୋଇଥିବ ଘରଣାଟି, ପୁଅଟି ସେହି ଝିଅଟିକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବ, ମାତ୍ର ପ୍ରଭାରଣା କରି ଆଉ କେହିଁ ବାହା ହୋଇଯାଇଥିବ । ତେଣୁ ଝିଅଟି ଏପରି ଭାବପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ଲାଟ କରୁଥାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ମୋ ମତରେ ଏପରି ଭାବେ ବିବାହ ମଣ୍ଡପ ସାମ୍ବାରେ ହଜାରା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ପ୍ଲେଟ୍‌ସି ନିକଟରେ ଅଭିଯାଗ କରିଥିଲେ ହୁଏତ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା, ନଚେତ ବିବାହ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଘରର ଅନ୍ୟ ଶୁଭଜନମାନଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟମରେ ବି କିଛି ବାଟ ବାହାର ପରିଥାନ୍ତା । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଭିଡ଼ିଓଟି ଦେଖି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ମୁଁ ଦୁଃଖୀ ଏବଂ ସେ ଝିଅଟିକୁ ସମବେଦନ ଜଣାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମୋ ପାଖରେ ଆଉ କିଛି ବାଟ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଏ ଘରଣାର ଅପରାହ୍ନକୁ ଦେଖୁଛି ।

ଆମେ ମୁଖ୍ୟାନ ରଷ୍ଟ୍ରୋଗୀଙ୍କ କଥା ଦେଖୁଥାରିଛୁ । ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ମିଶ୍ର ସହଚର ଏହି ମହିଳା, ନିଜ ପ୍ରେମିକ ସାଙ୍ଗରେ ମିଶ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାଣ୍ଡ ନେତ୍ରାରେ କର୍ମ୍ୟାବଳୀ ନିଜ ସ୍ଥାମାଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାନ୍ତି ସିମେଣ୍ଡ ତ୍ରମରେ ପୁରେଇ, ଲୁଚେକ ରଖୁଥିଲେ । ପୁଣି ବିହାରରୁ ବି ଖବର ଅଧିକି, ଶାଶ୍ଵତ କୁଞ୍ଜଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ, ଫେରାର ହେଲଥିବାର । ଅତିତରେ ଭାରତରୁ ନିଶ୍ଚେଇ ହୋଇ, ପାକିସ୍ତାନୀ ପ୍ରେମିକ ପାଖକୁ ଗଲିଯାଇଥିବା ସାମା ହାଲଦରକ କାହାଣୀ ବି ଆମେ ଦେଖୁଥାରିଛୁ । ଘଟଣା କଣ ଏତିକି ରେ ସବୁଛି..ଖେଜିବିଦ୍ୟିଲେ, ଏମିତି ଅଜବ ପ୍ରେମର ଅଭ୍ୟୁତ କାରନାମା ମାନ ନଜରକୁ ଆସିଯିବ ।

ଆଜିକାଳର ପ୍ରେମ ଦୂଳ ମିନିଟ୍ ଦୂତଙ୍କୁ ପରି ପାଲନ୍ତିଯାଇଛି । ଫେସ୍ବୁଦ୍ଧ
ଜନଶ୍ରୀମରେ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ି ହେଉଛି ହାରୁଆପରେ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ, ଆଉ
ଅଳ୍ପକିଛି ଦିନ ପରେ ନମ୍ବର ଦିଅନିଆ । ବାପ..ଫୋନରେ ଘଣ୍ଠା ଘଣ୍ଠା ଗପ
ଚାଲୁଛି । ଆଜିର ଅନଳାଜନ ଦୁନିଆରେ ନିଜର ଅସଲ ପରିଚୟକୁ ଲୁଚେଳ
ଦେଇ ଏକ ଛଳନାୟକ ଅଭିନୟ କରିବା ଆଉ ଆବୋ କଷ୍ଟକର ହୋଇ
ରହିମାନ୍ତି । ଏବୁ ଉପର ଅଧିକିତି ଭିତରେ ସମ୍ପର୍କର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଖୁବ କମ୍
ହୋଇସାଇଲାଣି । ସବୁ କମ ପାଇଁ ମୋବାଇଲରେ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଉପଲବ୍ଧ ।
ସୁର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରୁ ଚେହେରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯାଏ, ଆଜିକାଳି ସବୁ
ସମ୍ବଦ । ମୋବାଇଲ ଆଜି ମିଶର ଦୁନିଆରେ ସମ୍ପଦଙ୍କୁ ମପଶୁରୁ କରିଦେଉଥି ।
ପାର୍କରେ ଥାର ବି ଲୋକ କହୁଛି, ସେ ଅଟ୍ଟିସରେ ବସିଛି ନହେଲେ ସୁର
ବଦଳାଇ ଦେହ ଖରାପର ବାହନା ବି କରୁଛି । ମୋବାଇଲ ଆଜି
ମିଛ କହିବା ଶିଖାଇ ଦେଇଛି ନହେଲେ ନିଜେ ମିଛକିହିବା ଯଦ୍ବ
ପାଲନ୍ତିଯାଇଛି ।

ଏଥର ଆସିବା ବାବୁ-ସୋମାନଙ୍କ ପାଖକୁ । ଏମାନେ ଏକ ଅଭ୍ୟୁତ
କିସମର ପ୍ରାଣୀ, ଯାହାକୁ ଦୂମିଆରେ ଆଉ କେହି ମଣିଷ ଦେଖାଯାଅଛି ନାହିଁ ।
ନିଜର ବାବୁ (ଶ୍ରୀଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ମଣିଷ) ଏବଂ ସୋନା (ଗେହୁରେ
ପୁଆମାନେ ଶ୍ରୀଅମାନଙ୍କ ଭାର୍ତ୍ତୁଳିବା ନାମ) ମାନେ ଯାହା କହିବେ ସେଇଶା
ବେଦର ଗାର । ପୃଥ୍ବୀର ଏପରି କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା ଏହି
ବାବୁ-ସୋମା ମାନଙ୍କୁ ଅଳଗା କରିପାରିବ । ସେତେବେଳେ ଦୂମିଆ ଥାଏ
ଏମାନଙ୍କ ହାତ ପୁଠାରେ । ସଞ୍ଜିଥାଏ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ଉଲେ ଆଉ ପ୍ରେମ
ଥାଏ ଚରମ ସାମାରେ । ବଡ଼ ଅଭ୍ୟୁତ ସେ ସମୟ, ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର ସେମାନଙ୍କର
ବ୍ୟବହାର । କେତେବେଳେ ଦିନ, କେତେବେଳେ ରାତି ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା
ପଡ଼େନି । ଫୋନରେ ଗ୍ରୂ ଗ୍ରୂ ରାତି ପାହିଯାଏ ହେଲେ କଥା ସରେନି ।
କୁଆଠ ଆସେ ଏତେ କଥା କେଜାଣି ? କେତେବେଳେ କି ପ୍ରଥମେ ଫୋନ

ରଖୁବ । ଯା ଉପରେ ବି ଫଳା ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମିଠା ଗରବୁଶାରେ ବି ଗଲିଯାଏ ଆଉ ଅଧା ଗର୍ଭ ସମୟ । ଏପରୁ ଯେ କହୁଥିବ, ତମେ ମୋନ ରଖ ପୁଣି ସେପରୁ ଉଚର ମିଳୁଥିବ, ମୁଁ କାହିଁକି ରଖୁବି...ମୁଁ କଣ କମ ଭଲ ପାଏ କି...ଦୂମେ ରଖ..ଦୂମେ ରଖ..ଦୂମେ..ଦୂମେ ଦୂମେ ଗଲିଥିବ, ଆହୁରି କିଛି ସମୟ ।

ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗରୀବତାକୁ ନେଇ ଯେତେ ଲେଖୁଲେ ବି କମ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏଥରୁ ତ କୁହୁଡ଼ି ପହରା ମାତ୍ର । ଏମାନେ ଏକ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ଭାଷାରେ କଥା ବି ହୁଅଛି । ଉଣା ଅଧୁକେ, ଛୋଟ ପିଲା, ନୁଆ କଥା କହିଶିଖିଲା ବେଳେ ଖନେଇ ହୋଇ ଯେମିତି କଥା କୁହେ, ଏମାନଙ୍କ ଭାଷା ପାଇଁ ସେଇଭଳି ।

ଉଦ୍‌ବାହରଣ ସ୍ଵରୂପ 'ମେଲା ବାବୁ...ଆମା ଥାମ୍ବା' । ପୁଣି ଉତ୍ତର 'ହଁ... ଛୋନା...ଆମା ଥାଲିଯା' । ଏଠି କେହି ବି ଛୋଟ ପିଲା ମୁହଁଁ, କିନ୍ତୁ ଭାଷାର ଭେଳିକି ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରେମର କି ଅଜବ ଶକ୍ତି ପରଶ୍ରୀ ପାରୁଛନ୍ତି । ଅତି ଗେହୁରେ, ର କୁଳ ଏବଂ ଖ କୁଥ କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲାଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏମିତି ଅନେକ ପ୍ରେମିଙ୍କୁ ସାରାବତି ଆପର୍ଟମେଣ୍ଟର ଛାତ ଉପରେ, ପରିଚ୍ୟକ ପାଶି ଚାଙ୍କି ଉପରେ, ମୁହଁ ପଡ଼ିଆରେ ନହେଲେ ଗାସ୍ତା କଢ଼ର ଭଜା କଳାଟର୍ ଉପରେ ଶୋଇ କଥା ହେଉଥିବାର ଦେଖୁଛି । ସେତେବେଳେ ପ୍ରେମ ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କର କୁନ୍ତୁସାଧନା ଦେଖୁ ମୋର ବି ହାତ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ ଆପେ ଆପେ ।

ମାତ୍ର ଏଇ ସ୍ଵପ୍ନ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ମୋହରଙ୍ଗି ହେବାକୁ ବେଶାଦିନ ଲାଗେନି । ମୋବାଇଲରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅଚିହ୍ନା ପ୍ରେମର କାହାଣୀ, ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ବାକୁ ଆସେ, ସେତେବେଳେ ସତ ଜାଣିଲା ପରେ ପ୍ରେମରେ ଭଙ୍ଗ ପଡ଼ିଯାଏ । କେତେବେଳେ ଝିଅଟି ତିନିଟି ସତାନର ମା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ପୁଣି ପୁଅଟି ସେହି କଲୋନୀର ଦରବୁଡ଼ା ବା ମାଲୁଆ କିସମର ମନସା ଭାବେ ଉଭା ହୁଅଛି । ସେତେବେଳକୁ ଅନେକ ତେର ହୋଇଥାରିଥାଏ । ଏଞ୍ଜେଲ ପ୍ରିୟାରୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ସାହୁ ନହେଲେ ପିନ୍ଧୁ ରାକେଶରୁ ଧେତିଆ ପାତ୍ର ବନିଯିବାକୁ ଆବୋ ତେରି ଲାଗେନାହିଁ । ଆଉ ତା'ପରେ, କାନ୍ଦମୁଣ୍ଡ ଆହଁସିବା ନହେଲେ ଧରାପଡ଼ି ବହେ ମାତ୍ର ଗାଲି ଖାଇବା ସହ ଲୋକ ହସା ହେବା ହିଁ ପାର ହୁଏ । ନଚତ ଅନେକବେଳେ, ଏହି ଲେଖା ଆରମ୍ଭର ପୁଅ ଝିଅକ ଭିଡ଼ି ପରି ଅବସ୍ଥା ବି ହୁଏ । ଝିଅଟି ହୁଏତ ସଜା ପ୍ରେମ କରୁଥୁଲା କିନ୍ତୁ ପୁଅଟି କେବଳ ଛଳମର ଅଭିନୟ ହିଁ କରୁଥିଲା । ତା' ନହୋଇଥିଲେ ଝିଅଟିର ଏତେ ବିକଳ ତାକ ଶୁଣି, ଗେର ପାଖକୁ ଆସି ନଥାନ୍ତା..? କିମ୍ବା ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝେଇ ସୁଝେଇ ଏହି ଝିଅଟିକୁ ଆପେଣେଇ ପାରିନଥାନ୍ତା କି..?

ଏଣୁ ହେ ମୋର ପ୍ରିସ୍ ବାବୁ..ସୋନା..ମାନେ!! ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ସବୁ
ଡେଲାଲ, ସବୁ ନକଳି । ତେଣୁ ଏମିତି ଶଷ୍ଟା ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ ନାହିଁ । ଶାଶ୍ଵତ
ପ୍ରେମକୁ ସଂଘାନ ଦିଆ । ଏବେ ବି ବେଳ ଅଛି, ପୁଧରି ଯାଆ । ନହେଲେ
ନେହିମୁଢ଼ କହୁଣିକୁ ଗୋଟିଏଗଲେ, କେବଳ କାହିବା ହଁ ସାର ହେବ ।
ସେତେବେଳେ ଆଉ କହିଲେ ବି କେହି ଶୁଣିବାକୁ ନଥୁବେ । ତେଣୁ
ସାଧିଜନେ, ବେଳ ହଁ ସାବଧାନ୍..!!

ଛାଇ, ଜଗନ୍ନାଥ ବିହାର
ଉତ୍ତରକ, ୭୦୦୮୭୦୧୯୧

፩፭፻፭

ଆମ ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ଓ ପରମାରାଗେ ମାରୁଣ୍ଡକୁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆ ପାଇଛି ।
କହିଁ କେଉଁ ଅନାଦି କଳାରୁ ଏ ସମାଜ ତଥା ଜୀବନର ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ଓ
ସମ୍ବନ୍ଧ ନିମିତ୍ତେ ଦେବୀ ଆରାଧନ କରାଯାଉଛି । ମାରୁଣ୍ଡକୁ ହେଉଛି ସୁଷ୍ଟି,
ସ୍ଥିତି ଓ ପ୍ରଳକ୍ଷଯ ମୂଳଧାର । ସେହି ଶତକୁ ବାଦ ଦେଇ ଏ ସୁଦର ସୃଷ୍ଟିର
ପରିକଳ୍ପନା ଅସମ୍ଭବ । ସେଥୁପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଲୋକରେ, ବିଭିନ୍ନ ଘୋରେ,
ବିଭିନ୍ନ ଧାରାରେ ଦେବୀ ପୂଜା କରାଯାଇ ମାରୁଣ୍ଡକୁ କରୁଣା ଓ ଆଶାର୍ଗୀ
ପ୍ରାସ୍ତ କରିବାର ଧାରା ପ୍ରଚିତ । ସେଥୁପାଇଁ ମା’ ପାଶେ ମଙ୍ଗଳ ଅନ୍ୟମେ ।

ଅବସ୍ଥିତି :

ଉଦ୍‌ବ୍ଲକ ଜିଲ୍ଲାର ତିଥିଟି ବୁନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନରେହ୍ରପୁର ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାଯତନ ରହିଥିଲା
ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ଏହି ପାଠେଶମଙ୍ଗଳା ମନ୍ଦିର ହେଉଛି ଉଦ୍‌ବ୍ଲକର ଅନ୍ୟତମ ବିଶିଷ୍ଟ
ଧାର୍ମିକ ଓତିହ୍ୟପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର । ଏହିଠରେ ପୁଜୀତ ହେଉଛି ମା'ଙ୍କର ମହିମା ଅପାର ।
ଏହା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ପାଠ । ଏହା ସୁଦୂର ଦିନହଳ ଦ୍ୱାରା ପାରୁ ଆସିଥିବାରୁ ଏହା
ଲଙ୍କେଶ୍ଵରୀ ନାମରେ ଉଚ୍ଚ ଗଠନରେ ପରିଚିତ । ଏହି ପାଠ ଉଦ୍‌ବ୍ଲକ-ଗନ୍ଧବାଳି
ରାସ୍ତାର ଗଦି ଛକଠାରୁ ଘଣ୍ଠେଶ୍ଵର ଆଡ଼କୁ ଗଲେ ୫ କି.ମି. ଦୂରରେ
ଅଥିବ୍ରତ । ଏହାର ସୁରକ୍ଷା କାନ୍ଦୁକାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମନ୍ଦିର ଓ ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଥିବା
ବିଶାଟ ପ୍ରଶ୍ରିତୀର ଶୋଭା ଅଭିନମାୟ ।

କିମ୍ବଦଳୀରେ ପା' ମଳକା

କିମ୍ବଦକ୍ତୀ ଅନୁସାରେ ଏହି ମନ୍ଦିର କନିକା ଜମିଦାରୀର ରାଜବଂଶୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କର କୀର୍ତ୍ତି ।

ଧନେଶ୍ୱର ନରେହ୍ର ଯୌଦୀଗର ନାମରେ ଜଣେ ସାଧବ ନରେହ୍ରପୁରେ
ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ଵାଙ୍କ ନାମ ନନ୍ଦନ ସୁଦରୀ । ସେ ଅମାପ
ଫଂଗିର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କୋଳରେ ପିଲାପିଲି ନ ଥିଲେ । ସେ
ଦୁହେଁ ପିଲାଟିଏ ପାଇବା ପାଇଁ ବହୁ ଦିଅଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ପୁଜା ଆରାଧନ
ଦିଅଥିବେ ।

ଏକଦା ସେ ଲଙ୍ଘ ଅଭିମୁଖେ ବୋଲଇ ନେଇ ବେପାର ବଶିଜ କରିବାକୁ
ଯାଇଥିଲେ । ବୋଲଇତରେ ସେ ସାଗରର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଉପଭୋଗ
କରୁଥାନ୍ତି । ହାତର ସେ ଦେଖୁଣାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ଲହଦି ଭିତରେ
ଏକ ପଢୁପୁଲ ଫୁଟିଛି ଓ ସେଥୁରେ ଏକ ଦିବ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ କନ୍ଯା ଦିବାଜାମାନ
କରିଛି । ସେ ଏହାକୁ ଦେବାକ୍ଷର ଦର୍ଶନ ମନେ କରି ଖୁସି ମନରେ ବୋଲଇ
ନେଇ ଲଙ୍ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏହି ଦିବ୍ୟ ଅନୁଭୂତିର କଥା ଲଙ୍ଘରେ କହିବାକୁ
କେହି ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ନାହିଁ । ଲଙ୍ଘର ନୃପତି ତାଙ୍କୁ ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ
କହିଲେ । ଧନେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଆଶି ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଦେଖାଇବାରୁ ସେ ଦୃଶ୍ୟ ଆଉ
ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲା ନାହିଁ । ଫଳରେ ରାଜା ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ୧୯, ପ୍ରବଞ୍ଚକ
କହି କାଗାରାଗରେ ବସି କଲେ ।

ଧନେଶ୍ୱର ବଦ୍ଧିଶାଳାରେ ରହି ଜଗତଜନମୀ ଲଙ୍କେଶ୍ୱରୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାରଣ କଲେ ।
ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଥାରୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନରେ ସହୃଦୟ ହୋଇ ମା' ଲଙ୍କେଶ୍ଵରୀ ଲଙ୍କେ-ଗଜନଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ
ଦେଖା ଦେଇ କହିଲେ- 'ଧନେଶ୍ଵର ମୋର ପରମ ଭକ୍ତ । ତାଙ୍କୁ ଜାଗାଗାର
ମୁକ୍ତ କରି ତା'ର ଧନରନ୍ଦ ଫେରାଇ ସଥିଷ୍ଠାନେ ବିଦା କରିଦିଅ । ନଚେତ
ଲଙ୍କେରେ ମଁ ପଳକ ରମ୍ବା ଲାଗିଥିବା'

ରାଜୀ, ପରଦିନ ସାଧବ ଧନେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କାରାଗାର ମୁକ୍ତ କରି ରାଜକୀୟ ଫଂବର୍ଦ୍ଦନ ଦେଇ ଧନରତ୍ନ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅଭିମୁଖେ ବିବା କରିଦେଲେ । ସେ ଗୋଲତ ମଙ୍ଗରେ ପାଣି ଦେଇ ଧୂପ, ଦାପ, ନୈବେଦ୍ୟ ଦେଇ ମା' ମଙ୍ଗଳାଙ୍କୁ ଖାଓ ଏହି ପୋଠ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଲାମୋ ।

ଯାହା କଥା ଦେଖାଇଛି ମନ୍ତ୍ରରେ ପରିଚାଳନା ହେଲା ।
ସମୁଦ୍ରରେ ଆସୁ ଆସୁ ବୋଲନ୍ତ ଆସୁନ୍ତିକି ହେଉଥିବା ଶିକାର ହେଲା । ସାଧବ
ନିରୂପାୟ ହେଲା ଲଙ୍କେଶ୍ଵରାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚିରେ ମା' ଅର୍ତ୍ତରେ
ହୋଇ ବୋଲନ୍ତକୁ ରଖା କଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ଵାଦେଶ ହେଲା- ‘ମୁଁ ତୁମର ପାଖେ

ନାଥଟାଟ୍ଟୁ କାହିଁ ଦୂରିତେ
ମୁଁ ବିଜେ କରିବି । ମୁଁ ପାଶ ମଙ୍ଗଳା ଭାବରେ ପୁଣି ପାଲବି । ପାରୁଆମାନେ
ମୋର ଭକ୍ତ ହେବେ । ଦୂମକୁ ଏହା ଜଣାଇ ସଙ୍କେତ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଗୋଲିଲେ
ଆଗରେ ଏକ ବେତବଢ଼ି ଉପାରଛି । ଏହା ଯେଉଁଠାରେ ଲାଗିବ, ସେଇରେ
ହେବ ତାର୍ଥକ୍ଷୁଣ । ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ବିଜେ କରିବି ସେହି ବିଜେମୁଳୀରେ ହୁଅନ୍ତିର
ବେଳପଣା, ଅନ୍ତିର କଳାତ୍ମା ଦେବ । ସେହି ପ୍ରାନର ନାମ ହେବ ଛନ୍ଦପଦା ।’
ତାହା ହିଁ ହେଲା । ସେହି ଦିନତାରୁ ଛନ୍ଦପଦା ଗ୍ରାମରେ ମା’ ପାଶ ମଙ୍ଗଳ
ବିଜେ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ମା'ଙ୍କର ମନ୍ତ୍ର୍ୟ ପର୍ବ୍ରଃ ପଣା ସଂକାଳି

ବିଶ୍ୱାବ ପଞ୍ଜାନ୍ତି ଗା ପଣା ସଂକ୍ଷାତି ହେଉଛି ଏହି ପାଠର ମହାନ ପର୍ବ୍ର । ଏଠାଟେ
ଏକ ବଡ଼ ମେଲା ଦସେ । ଏହି ମେଲାରେ ଛାଞ୍ଚ-ସୁତାରୁ କଂସା-ବାସନ,
ମୁନୀ ରୂପା, କୁଳାଙ୍ଗାଶ୍ରଣି ପର୍ଯ୍ୟ୍ୟ ବିଜିନ୍ଦୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରିବାଗା ହୁଏ । ଏହି ମେଲା
ଏକ ସ୍ଵାଧ୍ୟ ଧରି ଗଲେ ଓ ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ସମାଗମ ହୁଏ । ଏହି
ମେଲାରେ ବେଳପଣା, ତଣା ଓ ବିଞ୍ଚଣା ବହୁ ପରିମାଣରେ ମିଳୁଥିବାରୁ
ଏହାକୁ ‘ପଣା-ତଣା, ବିଞ୍ଚଣା’ର ପର୍ବ ବେଳି କୁହାଯାଏ । ଏହି ମେଲା
ଦେଖୁବାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ବିଜିନ୍ଦୁ ପ୍ରାତିରୂ ଲୋକମାନେ ଛୁଟି ଆସନ୍ତି ।
ମା’ଙ୍କର ବିଶେଷ ପୁରୀଙ୍କରଣ କରାଯାଏ । ଖରାଦିନ ହୋଇଥିବାରୁ
ଜାଗାରେ ଜାଗାରେ ଜଳଛନ୍ତି ଖୋଲା ଯାଇଥାଏ । ଲୋକମାନେ
ମା’ଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ସହିତ ପ୍ରଶନ୍ତ ପଡ଼ିଆରେ ଦ୍ୱାରାସୁଲି କରି
ଖାଦ୍ୟ ଖାଆନ୍ତି । ଜିନିଷପତ୍ର କିଣନ୍ତି । ଶିଶୁ-କିଶୋରମାନେ
ଦେଖିରେ ଝୁଲୁଣ୍ଟି । ବିଶେଷକରି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼
ହେବାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ ।

ମଣ୍ଡ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ: ପାଠୋ ନାଚ

ଏହି ପଦିର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ପାରୁଆ ଯାଉଛା । ଚେତ୍ର ମାସ ଆରମ୍ଭରେ ମା' ମଙ୍ଗଳକୁ ମାନସିକ କରି ପାରୁଆମାନେ ଘଟ ପ୍ଲାପନ କରନ୍ତି । ସେହି ଘଟକୁ ପୂଜା କରି ବେତବାଢ଼ି ସହିତ ହାତରେ ଧରି ମା' ମଙ୍ଗଳକ ବେଶଭୂଷା ପରିଧାନ କରି ସେମାନେ ଗାଁ ଗାଁ ଘର ଘର ବୁଲି ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ 'ଗଣ୍ଠ ପାରୁଆ' କୁହାଯାଏ । ଏ ଦୁଇଆର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଘଟ ହେଁ ମଙ୍ଗଳ କିମନ୍ କିଥାଏ । କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଗାଁ ଗାଁ ନ ବୁଲି ଘରେ ରହି ମଙ୍ଗଳକ ପାଖରେ ଲକ୍ଷ ରଖୁ ପାରୁଆ ହୋଇଥା' ତି । ଏହି ପାରୁଆମାନେ ମାସତ୍ତ ଦିନ (ଚେତ୍ର ମାସ ଶେଷ ଦିନ) ହଳଦିଆ ଗ୍ରାମ ସ୍ଥିତ କୁହ୍ୟର ଘରେ ନିଶା ଘଟରେ ଗୁରୁ ଓ ଅରୁଆ ଗାଉଳ ଭରିଥାନ୍ତି । ଏହି ନିଶାଘଟ ପାଇଁ ସାତଟି ଘଟ ମାଟିରେ ଗଡ଼ା ହୋଇଥାଏ । ସେହି ଘଟ ବ୍ୟକ୍ତିକ ପିଠଭ, ଅଭିର ଓ ରଙ୍ଗରେ କୁଟି କମ କରାଯାଇଥାଏ । ରତ୍ନ ସାର ଏହି ଘଟ ପାଖରେ ଦୀପ ଜଳଯାଏ । ଉତ୍ତର ପାରୁଆମାନେ ଶୁଦ୍ଧପୁତ୍ର ହୋଇ ଏହି ଘଟରେ ଧୂପ, ଦୀପ, ମୌବେଦ୍ୟ ଦେଇ ପୂଜା କରନ୍ତି । ଭାପଟେ ସେମାନେ ମା' ମଙ୍ଗଳକ ପାଖରେ ହୋମ କରନ୍ତି । ଫଙ୍କୁଟ୍ ଦିନ ପାରୁଆମାନେ ହାତରେ ବେତ ଧରି ପରୁଆରରେ ଯାଇ ମା' ମଙ୍ଗଳକ ମଧ୍ୟ ପରିକ୍ଷାଳନ କରନ୍ତି ଓ ପୁଷ୍ଟିଶାରେ ପରିବ୍ରତ ପ୍ଲାନ କରନ୍ତି । ବିଶ୍ୱବ ସଙ୍କାଳିରେ ଏହି ଯାତ୍ରକୁ 'ପାରୁଆ ପଡ଼ା ଯାତ୍ରା' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଅପଞ୍ଚଶ ହୋଇ 'ପାଠ ପଡ଼ି ଯାତ୍ରା' ବୋଲି ମଧ୍ୟ କେହି କେହି କିଥାଏ ।

ମନ୍ଦିର ଓ ପୁଷ୍ଟିରିଣୀ:

ନୁତନ ଭାବେ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର କନିକାର ରାଜା ରାଜେଷ୍ଟ ନାରାୟଣ ଉଞ୍ଚଦେଖ
ପ୍ରଥମେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟ ସମୂର୍ଖ ନହେଉଣ୍ଟ, ତଙ୍କର ମହା ପ୍ରଯାଣ
ଘରିଲା । ତା'ପରେ ତଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଉଞ୍ଚଦେଖ ଏହାଠେ
ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିଥିଲେ । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ଡେଙ୍ଗୁ ଗୁରୁ ଶିଳ୍ପାମାନେ ଅଛି

ଦେବୀପାଠିକା

ପାଖେ ରହିଛି । ତୁମର କିମ୍ବା
ବି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ ।
ତୁମର ତଥା ତୁମ ପଦ୍ମ
ନୟନାର ଭକ୍ତିରେ ମୁଁ
ଅଚ୍ୟତ ପ୍ରାପ । ମୁଁ ଅନୁଶାସନ
ଭାବେ ତୁମ ଗୋଟିଏ
ମଙ୍ଗରେ ବିଜେ କରିଛି
ମୋର ନାମ ମଙ୍ଗଳା । ମୁଁ
ତୁମ ଗୋଟିଏ ତିକ
ଭାବେ ବାହି ନେବି । ତୁମ
ନାଥରୀର ଜିହ୍ଵା ଦରଚେ

ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।
ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳେ ଏକ ବିଚାଟ ପୁଷ୍ପରିଣା । କଥୁତ ଅଛି
ଯେ ଧନେଶ୍ୱର ସାଧବ ମା' ମଙ୍ଗଳକ ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କଲା ପରେ ଏହି ମହା
ପୁଷ୍ପରିଣା ଖୋଲାଇ ଥିଲେ । ସେ ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା, ସରସବୀ, ଗୋଦାବାରୀ,
ଗୋମତି ସିରୁ ଆଦି ତାରୀଷିଳକୁ ମୁକ୍ତିକା ଆରି ସେ ଏହି ସରୋବର ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରିଥିଲେ । ଏହି ପୋଖରାର ଜଳ ପଦିତ୍ର । ପାତୁଆମାନେ ଏହି ପୋଖରାରେ
ସେମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ବାରୁଣୀ ଦିନ ଏଠାରେ ପଦିତ୍ର ସ୍ଵାନ
କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଭିଡ଼ ହୁଏ ।

ପ୍ରବନ୍ଧ ଥିଛି ଯେ ଆଗରୁ ଏହି ପିତ୍ର ପୋଖରୀରେ ହାଣ୍ଡି, ଗରା, ତାଢ଼ ଅଦି ବାସନକୁସନ ରହିଛି ବୋଲି ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ଯଦି କାହାର ବିବାହ, ବ୍ରତ ଅଦି ଉଷ୍ଟବ୍ ହେଉଥିଲା, ମୁହକର୍ଣ୍ଣ ଆସି ମା' ମଙ୍ଗଳାଙ୍କୁ ପୁରୁଣ କରି ପୋଖରୀ କୂଳରେ ବସି ତା'ର ବାସନକୁସନ ଦରକାର ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ମା' ମଙ୍ଗଳାଙ୍କ ଦୟାରୁ ସକାଳୁ ସେହି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବି ଭାବି ଆସି କୂଳରେ ଲାଗୁଥିଲା । ଲୋକେ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବ ବ୍ୟବହାର କରି କାମ ଶେଷରେ ସେଠାକୁ ଆସି ପାରିରେ ଭାବାର ଦେଉଥିଲେ । ଭାବା କୁଆଡ଼ା ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । କାଳକ୍ରମେ ଲୋକମାନେ ଆଶି ନ ଫେରାଇବାରୁ ଆଉ ଏରକି ଅଲୋକିତ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । କହାୟାଏ ଯେ

ପାଇବା
ପାଇଁ ମା’
ମଙ୍ଗଳା ଏହି
ପୋଖରାରେ ବୁଡ଼ି ରହିଥୁଲେ ।
କଳା ପାହାଡ଼ ତାଙ୍କୁ ନିପାଇ ଏହି ମହା
ପୋଖରାରେ ମଳକ୍ଷି ପୂରାଇ ଦେଇଥୁଲେ । ତେଣୁ ଦେବାଙ୍କ ବାମ ଗାଲରେ
ଶ୍ଵେତ ବିଦ ଦିଲିପାନନ୍ଦି ।

ଡକ୍ଟର ଅରୁଣ କୁମାର ପଣ୍ଡା,
ଡେଣାପଡ଼ା, ଘଷେଶ୍ଵର, ଭଦ୍ରକ-୭୫୨୧୨୯୯
ମୋ- ୯୯୩୭୭୭୭୦୦୦୦

ୟୁଗମ

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ

ଆଜିକାଳି
ପିଲାମାନେ
ଅତ୍ୟଧିକ
ମୋବାଇଲ ପ୍ରତି
ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛନ୍ତି।
ଏପରିକି ସେମାନେ ଖାଇବା
ପିଲାମା ବି ଭୁଲିଯାଇ ମୋବାଇଲ
ଦେଖୁବାରେ ମାତି ଯାଉଛନ୍ତି।
ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ
ମୋବାଇଲ ପଡ଼ିଲା,
ସେମାନେ ଦୂରିଆର
ସମସ୍ତ ଜିନିଷ
ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ମୋବାଇଲ ଗୋଟେପଟେ ଅନ୍ୟପଟେ ସାରା ସାରାର। ଏଥିପାଇଁ ବିପାକାମାଆମାନେ ସର୍ବଦା ଧ୍ୟାନ ଦେବା
ଆବଶ୍ୟକ। ପିଲାମାନେ ଯେଉଁଳି ମୋବାଇଲ ବ୍ୟବହାର କମ୍ କରିବେ, ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଜରୁରୀ।
ବିଶେଷକରି ଖାଇବାକୁ ପିଲାମା ଉପରେ ପଡ଼ିପଡ଼ିର ଗପ ଏତେ ନଥିବାରୁ ସେମାନେ ଅନେକ
ସମସ୍ତ ଖେଳଖେଳି କରିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ଆଜିକାଳି ପିଲାମାନେ ଖେଳକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି ଏତେ ଧ୍ୟାନ ନଦେଇ
ମୋବାଇଲ ପ୍ରତି ଆକଷ୍ମ ହେଉଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କାମରୁ ଦୂରେଇ କିଭାଲି ବହି ପଡ଼ିବାକୁ
ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାବାବୁ। ବହି ପଡ଼ିବାର ଆଗ୍ରହ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଥିବା ଆଜିକାଳି ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି।
ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହ ସମ୍ମିଳନ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବହି ପଡ଼ିବାକୁ ଦିଅଛୁ। ଯେପରିକି ବଡ଼ ବଡ଼
ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବନୀମାଳା, ଗପ, ପ୍ରବନ୍ଧ ଭଳି ଉପାଦେୟ ପୁସ୍ତକ ଦିଅଛୁ। ସେମାନେ ନିଜର
ବୃତ୍ତିନ ଲାଜଙ୍କ ସହିତ ବହି ପଡ଼ିବାକୁ କିରଳି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସୁଜଣୀଳକତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହିତ ପାଠ୍ୟତା
ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଇବେ। ପିଲାମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଜାଗର୍ଣ୍ଣିକୁ ମଧ୍ୟମ ସହିତ ଜାଗିତ ହୋଇ
ରହୁଥିବାରୁ ବହିପଢ଼ାକୁ ଶୁଭୁତ୍ୱ ଦେଉନାହାନ୍ତି। ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଭଲ କଥା ଯେତିକି ଶିଖୁ ନାହାନ୍ତି, ଅଧିକ
କୁପ୍ରତାବ ପକରିଥିବା କଥା ଶିଖୁଛନ୍ତି। ବହିପଢ଼ାର ଅତ୍ୟାସ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କରାଇଲେ, ଆପେ ଆପେ ସେମାନେ
ମୋବାଇଲ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିପାରିବେ।

ଜୀବିତରେ

ନିଜ ଭୁଲରୁ ଶିକ୍ଷା

ଅନେକ ସମସ୍ତରେ ଆମେ କିଛି ମନିଷି ଭୁଲ କରିବାପୁଁ। ଯେତେ ଅଭିଜ୍ଞ ଲୋକ ହେଲେ ବି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ
ଜୀବନରେ ଭୁଲଭାବୀକୋ ରହିଛି । ସେହି ଭୁଲକୁ କେହି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରନ୍ତି ତ କେହି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସ୍ଵାକ୍ଷର
କରୁଥିବା ଲୋକ ହେତୁ ଜୀବନରେ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା
କରିଥାଏ । ନିଜେ ଭୁଲ କରିଦେଇ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଗଲେ ହେବନାହିଁ, ବରଂ ନିଜ
ଭୁଲର ମୁହଁର ଆଶିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବା ସହ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତରେ
ଯେଉଁଳି ଭୁଲ କେବେ ହେବନାହିଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଦରକାର । ଯଦି
କେବେ ଭୁଲ କରି ବିପୁଲତା, ତାହେଲେ ନିଜର ଭୁଲ କେଉଁ
କାରଣରୁ ହେଲା, ଏହାଦ୍ୱାରା ନିଜର ତଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଷତି କଣ
ହେଲା, ଭାବିବା ଦରକାର । ଏଉଁଳି ଭୁଲ ହେଲେ ଏହାର
ଶେଷ ପରିଶାମ କଣ ହେବ, ଏବାବଦରେ
ପୁଣ୍ୟପୁଣ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରିବା ଦରକାର । ଯଦି
ଭୁଲକୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରି ନିଜ ଭିତରେ ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା
କଣେ କରେ, କେବେ ସେ ପୁଣ୍ୟ ଭୁଲ ତି
କରିବ ନାହିଁ ବରଂ ତାହାଦ୍ୱାରା ସେ ଅନେକ
କିଛି ଶିକ୍ଷା ପାଇପାରିବ । ଯେମନି ବିପଳତା ହେତୁ
ସଫଳତାର ଗାନ୍ଧିକାରୀ । ଭୁଲ ମଧ୍ୟ ମଣିଷ
ଜୀବନର ସଠିକ ବାଟ ଚାଲିବାର ଏକ
ଉପକ୍ରମ । ମଣିଷ ଯାହା ଭୁଲ କରେ, ତାହାକୁ
ସୁଧାର ଆଶି ଯଦି ଭବିଷ୍ୟତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ପାଇଁ
ଚେଷ୍ଟା କରେ, ନିଶ୍ଚିତ ଏକ ବଡ଼ ସଫଳତା
ପାଇଥାଏ ।

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରମୁଖ ଚିତ୍ରିତାଳ ଓର୍ଦ୍ଦମ୍ବ

ଡକ୍ଟର ତପନ କୁମାର ପାଳ

ମୁନିପାଏତ୍ ପେମେଣ୍ଟ ଉଷ୍ଣରପେସ୍ ଲାଇଟ୍ (ଉପାଇଁ ଲାଇଟ୍) ବ୍ୟବହାରକାରୀମାନେ ନିଜ ଆକାଶରେ ଟଙ୍କା ଦେଶନେଶ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁବିଧାରେ କରିଥାନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ଜୀବୀୟ ପେମେଣ୍ଟ ନିରମ (ଏନପିଆଇଇଲ) ସର୍କୁଳାର ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଳାଇନ୍ ପେମେଣ୍ଟ ସହ ସୁବିଧାଜନକ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ ସେବା ଦିଆଯାଉଛି । ଉଲ୍ଲେଖନ୍ତାଥିବି ମୁଣିଆଇଲ ଲାଇଟ୍‌କୁ ସୁବିଧାରେ ଛୋଟମୋଟ କାରବାର କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । କାରବାର ପାଇଁ ଏଥରେ ଉତ୍ସରନେତ୍ର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ନଥାଏ । ଭାରତୀୟ ରିଞ୍ଜର ବ୍ୟାଙ୍କ ମୁଣିଆଇଲ ଲାଇଟ୍ ସହ ଜଡ଼ିତ କାରବାରର ସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଯାଇ ଆବଶ୍ୟକ ଗୋଟିଏ ମୁଣିଆଇଲ ଲାଇଟ୍ କାରବାର ସୀମାକୁ ୫୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଡ୍ରାଇଲ୍ ବାଲାକୁ ଲିମିଟ୍ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦ୍ଵାରା ବଢ଼ି କରାଯାଇଛି । ଆଗାମୀ ଆୟତିକ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୧ ଅପ୍ରେଲ ୨୦୨୪ରୁ ମୁଣିଆଇଲ ଲାଇଟ୍ ଉପଗୋକ୍ତମାନେ

ପାହା ଖାସକର ବ୍ୟବସାୟିକ ବା ଫଳ୍ପୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଆୟ ଥାଏଇ ଯାହାଯେରେ ବ୍ୟବସାୟିକ ଏବଂ ଫଳ୍ପୁପକ ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଅତି ସହଜ ଏବଂ ମୁଦିଧାରେ ଚଙ୍କ ନେଶନଦେଶ କରିପାରିବେ । ଏହି ଆୟ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ମିଲିଯନ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଫଳ୍ପୋଗେ କରିପାରିବାରେ କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଏହି ଆୟଟି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଭାରତର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତମ ମୋବାଇଲ ଥୁଲେଟ୍ । ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ : ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ଏକ ଏପରି ଆୟ ଯାହାକି ୨୦୧୧ରେ ବାଙ୍ଗାଲୁରୁ ଠରେ ଉତ୍ସ୍ଵାନନ୍ଦ କଟାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ପ୍ରକାରର ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ ଆୟ, ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ପାଉଥି ପ୍ରତିବଦଳରେ ଏଥ୍ରମଧ୍ୟ ବା ଇମେଲ ଦ୍ୱାରା ଜଣାଯାଏ ।

ଏହାରେ ଏପରି ପେଜେପ ଆୟ : ଏହି ଆୟଟି ଭାରତରେ ଖୁବି ଜଣାଯାଇଛା । ଏହାର ବିଶେଷତା ହେଉଥିଲା ଯୁଜର ଏହି ଆୟ ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଜ ଡେବିଟ ବା କ୍ରେଡ଼ିଟ କାର୍ଡ ସହ ଯେଉଁ ପାରିବେ ଏବଂ ସବୁଠି ପେମେଣ୍ଟ କରିପାରିବେ ।

ପେପରି କି ଫ୍ଲାଇ ଟିକେଟ, ହୋଟେଲ ଟିକେଟ ବିଲ ପଇଳିବା କରିବା ଲାଗୁ ଥାଏ ।

ଜିଓମନି : ଜିଓମନି ମଧ୍ୟ ଏକ ଡିଜିଟଲ ପେନେଷ୍ଟ ଆୟ ଯାହା ଜିଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ୨୦୧୯ରେ ବଜାରକୁ ଆସିଥିଲା । ଏହି ଜିଓ ମନି ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଗ୍ରାହକ ରିହାତି ମୂଲ୍ୟରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସେବା ପାଇପାରିବେ । ଅଥ୍ୟାଞ୍ଚ ବ୍ୟବହାରକାରୀମାନେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଦୋକାନରେ ଭିଡ଼ ଜମାଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ତେଣୁ କୁନ୍ତମାନ ସାଧାରଣ ଅପେକ୍ଷା ସିପି ହୋଇଥିଲା ।

ସେମାନଙ୍କ ଯୁଧିଆର ଲାଗଟରେ ଥିବା ବଳକା ରାଶିକୁ ସିଧାସଳଖ ସେହି ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଶରୁଷିକୁ ପ୍ଲାନେଟର କରିପାରିବେ, ଯେଉଁଠାରୁ ସେମାନେ ଯୁଧିଆର ଲାଗଟ ଆକାଶରୁଷି ପଣ୍ଡ ଗ୍ରାନେସପର କରିଥିଲେ । ଆଜିର ସମୟରେ ଅର୍ଥକ କାରବାର ନମିତ ହୁତ, ସ୍ଵର ଓ ନିର୍ଭର୍ଯ୍ୟାପନ୍ୟ ଅର୍ଥକ ବ୍ୟବବସ୍ଥା ଭାବେ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜିଟାଲ ଡ୍ରାଇଲେଟ୍ ପ୍ଲାନ ମେଳକାରୀ । ସେହି ସବୁ ପ୍ରମୁଖ ଡିଜିଟାଲ ଡ୍ରାଇଲେଟ୍ ଉପରେ ଆଜିର ଆଲୋଚନା ।

ଏଯାରଟେଲ୍ ମନି : ଯଦି ଆପଣ ଏଯାରଟେଲ୍ ମନି ଡିଜିଟାଲ ଆପ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରିପେର ଏକାଉଷ୍ଣ ଓ ପୋଷ୍ଟପେର ଏକାଉଷ୍ଣକୁ ଥାତି ସହଜ ଉପାୟରେ ରିଗର୍ଜ କରିପାରିବେ । ଏହା ଏକ ନିର୍ଭର୍ଯ୍ୟାଗ୍ୟ ସେବା । ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଡିଜିଟାଲ ଥ୍ରାଳେଟ୍‌ରେ ପଇସା ନଥାଏ, ତାହେଲେ ୪ଅଙ୍କ ବିଶ୍ଵ ସିନ୍ୟୁରିଟି ପିନ୍‌କୋଡ଼କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆପଣ କିଣି ପାରିବେ ମିଳ ମନ ପସଦର ଜିନିଷ ।

ସିଟି ମାଷ୍ଟରପାୟ : ସିଟି ମାଷ୍ଟରପାୟ ଆୟ ଆପଣ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି କି ? ଯଦି ନା, ତାହେଲେ ଏବେ ହଁ ଏହି ଆପକୁ ଉତ୍ତରନୋଡ଼ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହାର ଲାଭ ଯଠାନ୍ତିରୁ । କାରଣ ଏହା ଏକ ଡିଜିଟାଲ ଡ୍ରାଇଳେସ୍ ଆୟ । ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ତରୀଳର ସଫିୟ ସମୟରେ ହୁତଗତିର ସେବା ଯୋଗାଇଥାଏ । ଥରେ ଟଙ୍କା ପଇଳିବା ମାତ୍ରେ ସଫିୟ ସମ୍ପର୍କ ତଥ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସିଟି ଡ୍ରାଇଳେଟକୁ ମିଳିଯାଇଥାଏ । ଯାହାପକଳରେ ମାଷ୍ଟର ବନ୍ଦମକୁ ଦବାଇଲେ ଆପଣ ଅତି ସହଜ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ର ସହକରେ ଆପଣଙ୍କ ସଫିୟ ମଜା ଯଠାଇପାରିବେ ।

ବିତ୍ରେସ୍ ପେ : ବିତ୍ରେସ୍ ପେ ହେଉଛି ଭାରତର ନମ୍ବର-୧ ଲ୍-ଡ୍ରାଇଭ୍ ।

ମୋବିକ୍‌ଟିକ୍ : ମୋବିକ୍‌ଟିକ୍ ଭାରତର ଗୁରୁଗାଂଡରେ କାର୍ଟକାରୀ ହେଉଥିବା ଲା-
ଡ଼ାଲେର ପ୍ରକିଯା ଏହି ପ୍ରକିଯା ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାରେ
ସାହାଯ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସେବା ପ୍ରଥମେ ୨୦୦୯ ରେ ବିଧିନ ସିଂହ ଏବଂ

ଉପାସନା କାଙ୍କୁଳ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଡିଟିଗଲ ପ୍ଲାନେଟ୍ ବ୍ୟବହାରକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ରିକାର୍ଡ ବିଲ୍ ପଳତ୍ ଏବଂ ଭୁଗୀଯଦଳୀୟ ଅଧିକାର କିଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଟିପରେ ରଖାଇଛି ।

ମେମୋ ଏକପ୍ରେସ : ଭାରତର ବାଜାରକୁ ଠାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଡିଜିଟଲ ଡ୍ରାଳେଟ୍ ସେବା ନିଜକୁ ପାଇଗର ସହ ଦେଶ ଦୂରୀଆରେ ପ୍ରାସାର ଲାଭ କରୁଛି ବେଳି ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାବି । ବର୍ଷମାନ ଯାଏ ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ବାଜାରକୁ ଠାରେ ସାହାଯ୍ୟପ୍ରାପ୍ୟ ହୋଇପାରିଛି । ଏବେ ଡାଙ୍କ ପାଖରେ

ସମାଧାନର ବ୍ୟାପକ ପରିସଥିତି ରହିଛି । ଏବେ ବଜାରରେ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ
ଏହି ସେବା ଯୋଗାଇଛନ୍ତି । ରିକ୍ଵାତତ୍ତ୍ଵ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେଲୁନ୍ ଏବଂ ସ୍ଥାରେ
ଏହି ସେବା ପଚିଲିତ ହେଉଛି ।

ଓଲା ମନି : ୨୦୧୪ରେ ଭାରତରେ ଓଲା ମନିର ଏକ ଉଚ୍ଚିଟାଳ ଆୟୁ
ଉପଲବ୍ଧ କରିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଯାତ୍ରାବାହି ଭଡ଼ାଗାଡ଼ିରେ
ଅର୍ଥ ପରିଶୋଧରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା ନଗଦ ଅର୍ଥ ବିହାନର ସ୍ଵପ୍ନ ସତ
ହେଲା । ଏବେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସଦାଚା କ୍ରୂଷ୍ଣ ତଥା ବିମାନ ଟିକେଟ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଗ୍ରତରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା ।

ମୋବାଇଲ ମନି : ରିଜର୍ଟ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଥମିକ ଏହି ମୋବାଇଲ ମନି ଆୟୁ କିଶୋବିକା ଏବଂ ସେବାରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ବେପାରାଙ୍କ ପାଖରୁ ବ୍ୟବହାରକାରୀ

ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବା କିଶାରେ ସମର୍ଥ ହେବେ ।
ଦେଶର ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳର ଲକ୍ଷ୍ୟଧୂକ
ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଅନ୍ତରାଳର ଦରମା
ସହଜାୟ ହୋଇଛି ।

ପେଟିଏମ୍ : ବର୍ଷମାନ ଭାରତରେ
ସର୍ବବୃଦ୍ଧତ ମୋବାଇଲ ଡ୍ରାଇଭ ଆୟ।
ଯାହାକୁଗା ସମସ୍ତ ପ୍ଲାନରେ ଚଙ୍ଗା, ଭଡ଼ା
ଗ୍ରହଣୀଗ୍ରହୀଣ ମୋବାଇଲ ବିଲ୍ ଦେବାତାରୁ
ଆମେ ଜିନି ମିଳ ନିଜେର ମର୍ମ୍ୟଥି ଏହି

ଏବେଳା ଯୋଗାଇ ଦେଇଛି । ଏମିତି କୌଣସି ସେବା ନାହିଁ ଯାହା ପେଟିଏମ୍ ଦାରା ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହେଁ ।

ଷେଷ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦତ୍ତ : ଭାରତରେ ଷେଷ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦତ୍ତ ଏକ ଅନୁରାଜନ ଥୁଲେଟ
ଆୟ ଯାହାକି ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ୧ଣି ଭାଷାରେ ଉପଳବ୍ଦ । ବ୍ୟବହାରକିଞ୍ଚି
(ଷେଷ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଖାତା ନଥୁବା ଗ୍ରାହକ) ଏହି ଆପର ଉପଯୋଗ ଟଙ୍କା
ଉଠାଣ, ପଇ୦, ହୋଲେ ଓ ମୁଢି ଟିକେଟ ବୁଲୁ ଥିବା ଘେଷୁବୁନ୍ଦ କିମ୍ବା
ଅନ୍ୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାରରୁ ଯାହାପ୍ରଯେ କରିଛେ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଧୀ ଲିଖିତା, ସାଧୁ କଲୋମୀ,
ଦେଉଳ ସାହି, ଭୁଲସାୟୁର, ନକେ,
ଦୂରଭାଷ : ୯୯୩୭୪୮୮୩୭୨୨ / ୭୩୮୭୭୯୯୩୭୩୩୩

■ ପାଞ୍ଜାବ ସତ୍ର

ରେଣ୍ଡିଶନ୍ ଫାର୍ମ କେଂଳିଙ୍ଗାର୍

ପରିବାର ସହ ହସିଖୁସି କଥା
ହେଉଥୁଲା ବେଳେ, ସଭାସମିତିରେ
ଭାଷଣ ଦେଉଥୁଲା ବେଳେ, ଡାଇନ୍‌ରେ
ଚେବୁଲରେ ଚା'ପିଇବା ସମୟରେ

ଅଚାନକ ଚେତାଶୁନ୍ୟ
ହୋଇପଡ଼ିଯିବା ଏବଂ ପରେ
ଆରପାରିକୁ ଚାଲିଯିବାର ଘଟଣା
ନିୟମିତ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁଛି । ପୂର୍ବରୁ
ଯେ, ଏହା ହେଉ ନଥୁଲା ତାହା
ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଗତ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି
ଦେଶରେ ଅଚାନକ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା
ବଡ଼ିବା ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ସହ ଚିତ୍ତା ମଧ୍ୟ
ବଡ଼ାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଏନ୍ତିଆରବି
ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ୨୦୨୩ ବର୍ଷ
ଡଳନାରେ ୨୦୨୪ ବର୍ଷରେ

ଅଚାନକ ମୃତ୍ୟୁରେ ୧୨% ବୃଦ୍ଧି
ଘଟିଛି । ଯାଇଛି ୪୭,୬୫୩ ଜଣଙ୍କର
ଜୀବନ । ଅଚାନକ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ
ମଧ୍ୟରୁ ୪୭% ହେଉଛି ହୃଦୟାତ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟାତ କାରଣରୁ ୨୦୨୪
ବର୍ଷରେ ୩୭୪୫୭ ଲକ୍ଷଙ୍କର ଜୀବନ

ଯାଇଛି । ଭାରତରେ ହୃଦୟାତ
କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ପ୍ରତି ଏକ
ଲକ୍ଷରେ ୨୭୭ ଥୁଲାବେଳେ ବିଶ୍ୱ
ହାର ହେଉଛି ମାତ୍ର ୨୩୪ । କ୍ରମାଗତ
ଭାରତରେ ହୃଦୟାତର ବଢ଼ିବା ଚିନ୍ତା
ସୃଷ୍ଟି କରୁଥୁଲା ବେଳେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ
ଅନେକଙ୍ଗରେ ରୋକାଯାଇପାରିବ ।

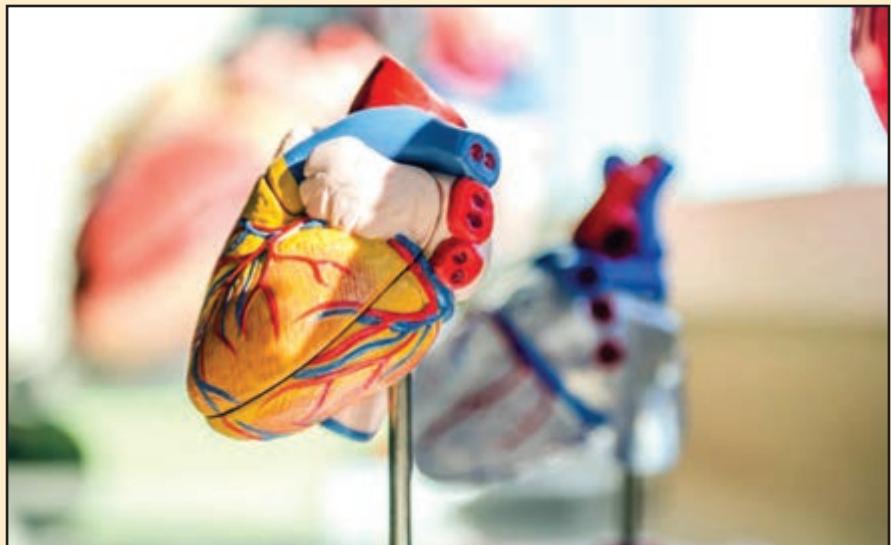

ହୃଦରୋଗ ଖାଲି ସେ ବସ୍ତମ୍ ବଢ଼ିବା କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ତାହା ଭୁଲ । ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଶିକାର ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଚିତ୍ତର କାରଣ ହେଉଛି କରୋନା କାଳ ପରାତାରୁ ଏହି ମାମଲା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା । ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ କରୋନାରେ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥୁଲେ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୃଦୟାତ ସମସ୍ୟା ଅଧିକ ରହୁଛି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଭାରତୀୟ ଆର୍ଦ୍ରବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ । କରୋନା ସଂକ୍ରମିତଙ୍କୁ ନେଇ ହୋଇଥିବା ଏକ ଯାଞ୍ଚରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟର ଧମନୀରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାହୁଦୂର । ଯେଉଁ କାରଣରୁ ହୃଦୟକୁ ରକ୍ତ ପରିମର୍ଗେ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାହିବା । ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ସୁଚନା ଅନୁସାରେ ପୂର୍ବରୁ ହୃଦୟାତର ଫଂକେଟ ମିଳିଥାଏ ।

ଏହି ସଙ୍କେତ ମୁଦ୍ରିକ ହେଉଛି ଛାତି ଯନ୍ତ୍ରଣା, ଅନ୍ତିରଗ ଅନୁଭବ କରିବା, ଶରୀରର ବାପି ଭାଗରେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେବା, ନିଶ୍ଚାସ ପ୍ରକାଶ ନେବାରେ କଷ୍ଟ, ପିଠି, କାଷ, ବେଳମୁଣ୍ଡାର ପେଟର ଯନ୍ତ୍ରଣା । ତେଣୁ ଏହି ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେଲେ ତୁରନ୍ତ ପରାମର୍ଶ ନେବା ଦରକାର ।

ଅଗନିକ ମୁଣ୍ଡ କେତେବେଳେ କାହାକୁ ହେବ ତାହା କେହି ଜାଣି ନଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ବଦଳୁଥିବା ସାମାଜିକ ଧାରା ଏହି ନିଲିଙ୍ଗରେ ଆପି ଆପ ନିଲି ଶ୍ରମରାଗ ଯତ ନେବାର ଛି ମାନ୍ଦିଛି । ଭଲ ପାର୍ମି ପ୍ରୟାୟରେ

ପ୍ରଫେସର, ହୃଦ୍ଗୋଗ ବିଭାଗ, ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର
ଉଙ୍ଗ ମେଡିକଲ କଲେଜ, କଟକ,
ଦିନାଜପୁର : ୯୪୩୭୨୭୭୮୮୪

ସମାଜସେବାରେ ସୁବାଧିତ ସୁଗନ୍ଧରାଜ : ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜସେବୀ ସୁବାସ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

୬୭ ଶି ଜାତିର ସେବା, ଚାମ ଆଉ ଶୋଭନାୟ କିନ୍ତୁ
ଚେତନାକୁ ଭାବିଲେ କଲେ ଆମେ ନିଷ୍ଠାର୍ଥ
ପାଇବା ସେହି ପୁଜ୍ୟପାଦ ବରେଣ୍ୟ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ
ଆଦର୍ଶ ଆଉ ସାଧନା, ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ସେବାର ଅମୃତ
ମାନବୀୟ ଝଙ୍କାର । ସେବିନ ନିଜ ପୁଅର କୁର ସହେ
ପୁଜ୍ୟପାଦ ଗୋପବନ୍ଧୁ କଥାରେ ସମାପ୍ତ ପାଢ଼ିତ
ଜନତାଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ନେଇ ଚଳିଥିଲେ ଯେଉଁ ସେବାରେ
କୌଣସି ମୂଳଧାରନ ନାହିଁ ବା ସେହି ସମର୍ପଣ ଭାବ
ଅବର୍ଦ୍ଧନୀୟ ଯାହା ଆମ ସ୍ଵାଭିମାନୀ ଓଡ଼ିଆ ମାତିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସତ୍କଳ । ସେହି ମହାର କର୍ମ୍ୟର ଅନନ୍ୟ ଆଦର୍ଶ ଚିନ୍ତା
ଚେତନାରେ ସମୟପତି ବାସ୍ତବ ଜନନେବେକ,
ପ୍ରତିଭାଧାର, ସ୍ଵାମ୍ୟସେବକ, ମାଟି ମନସ୍ଥ, ଅହଙ୍କାର
ବିବର୍ଜିତ ମାନବ, ସଞ୍ଜନଶାଳ ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି,
ସକାତାମ୍ବଳ ମାନସିକତ ବିଜନ୍ତିତ ସାରସ୍ଵତ ସାଧକ,
ମଣିଷଙ୍କ ଭଲ ପାଉଥିବା ଦରଦା ପ୍ରାଣ ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ
ସମାଜସେବୀ ସୁବାର୍ଷ ତତ୍ତ୍ଵ ସାହୁ ଏକ ଉଦ୍‌ବାହନଶାୟ
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ । କଟକ ଜିଲ୍ଲା ସାଲେପୁର ଦ୍ଵାରା ସୁଦେଖଣ୍ଡ
ପଞ୍ଚାୟତ ଉପକଣ୍ଠ କୁଳ ସମିତ୍ଜା ଗ୍ରାମରେ ପିତା
ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ସ୍ଵରେତ୍ର ନାଥ ସାହୁ ଓ ମାତା ଧର୍ମପ୍ରାଣୀ
ସ୍ଵର୍ଗତ ନିଶାମଣି ଦେବାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗତ ୧୯୩୮ ମସିହାର
ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଥିଥିଲେ । ନିଜ ଗାଁ ସ୍ବାଲ୍ଲ କୁଳ ସମିତ୍ଜା
ଉ.ପ୍ରା. ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ ଆରମ୍ଭ କରି ସ୍ଵରେତ୍ର
ନାଥ ବିଦ୍ୟାୟାପୀୟ ଉଦୟପୁରରୁ ମାର୍କିନ, କିଶନନନ୍ଦର
କଲେଜର ସ୍ଵର୍ଗତ କଳା ଆଦି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ସେବା ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣର ସନ୍ଧଦନ ଆଉ ମହନୀୟ
ଭାବନାର ଅନନ୍ୟ ସ୍ଥାଷ୍ଟର । ସ୍ଵର୍ଗ ଦୁଇ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ
ସମୟରୁ ସେ ସମାଜସେବାରେ ତ୍ରତୀ । ଶିକ୍ଷାଲାଭ ପରେ
କିନ୍ତୁ ଦିନ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ତତ୍ତ୍ଵ ସମାପ୍ତ ସମିତିର ସମାପଦକ

ଦାୟିତ୍ବରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁ ସମିତି ବୁଝାକାର ମାନଙ୍କୁ ଗୋଜଗାରକମ କରାଇବା ସହ ରାଜ୍ୟରେ ସମବାୟ ଆଦୋଳନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରିବାର ସହାୟତାରେ ମହିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମେଇ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ୧୯୭୯ ମିହିରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଭ କରିଥିଲା । ଏହି ସମିତିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ସ୍ଵଭାବକ ପିତାଙ୍କ ଭୁଲିକା ଥିଲା ଅଭ୍ୟୟ ଶୁଭ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ । ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜବେଗୀ ତଥା ପୂର୍ବତନ ବିଧ୍ୟାୟକ ଶୁଭ୍ରପଦ ନନ୍ଦକ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା କଟକ ଜିଲ୍ଲା କିଶନନଗର ଥାନା ରଚିଲୋ ପାଞ୍ଚାଯତ ଅର୍ତ୍ତର୍ଗତ ବୋଲାଲୋ ପ୍ରିତ ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ଵର ବାଲାଶ୍ରମର ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳକ ଭାବେ ସେ ଦାୟିତ୍ବ ଗ୍ରହଣ ସହ ବହୁବିଧ ସେବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପତ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିବିତ । ଆଶ୍ରମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ନେବା ସହିତ ବିକଶିତ ସମାଜର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ସରେ ସାମିଲ କରିବା ଆଦି ଅନେକ ଉନ୍ନତି ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଗଲିଛି ଯାହାର ପଲ୍ଲାତର ନାହିଁ । ସେ ଆଶ୍ରମରେ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଦପର୍ଗଣୀ ପାଳନ, ପିଲା ମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ବିକାଶ ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆୟୋଜନ କରିବା, ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍ଗୀତନ ମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ଲାପନ ପୂର୍ବକ ବହୁ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ମାନଙ୍କ ନିମ୍ନିତ କରି ସେଠାରେ ଆଲୋଚନା କ୍ରତ୍ତ ଆଦି ଅନେକ ଶିଶୁ ମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଜି ସମାଜରେ ନିଜର ମୃତସ ପରିଚୟ ସୁଷ୍ଠି କରିଛନ୍ତି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଏହି ବାଲାଶ୍ରମର ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଜଳ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍କୁଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ ସହ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଭାର ବିକାଶ ଦିଗରେ ଖୁବ୍ ଶୁଭ ଶୁଭୁ ଦିଆଯାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରାଇବା ସହ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ସଂକ୍ଷିତ ପ୍ରଜ୍ୟପଲ୍ଲୀ ଉପରେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ

କବିବର ରାଧାନାଥ

‘ସବେ ନିଜ ନିଜ ଅଭିନୟା ସାରି ବାହୁଡ଼ିରେ କାଳବଳେ.....’

ଇନ୍ଦ୍ରଭୁଷଣ ଭୁଲ୍ଲୁ

ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଭାବେ ଅନୁପ୍ରଣିତ ହୋଇ ଯେଉଁ ଡିଆ ଲେଖକମାନେ ଆଧୁନିକ ଡିଆ ସାହିତ୍ୟ ସୁଷ୍ଠୁ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କବିର ରାଧାନାଥ ଗପ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ । କେହି କେହି ତାଙ୍କୁ ରାତି ଯୁଗର ଶେଷ ସେମାପତି କହିଥାଆନ୍ତି । ତେବେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ସ୍ଵାକର କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଜାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ପରମଗାନ୍ତ ବିଦ୍ୟା ଦେବାରେ ପ୍ରମଞ୍ଚ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ନବ ସାହିତ୍ୟର ନେତୃତ୍ବ ମେଳିଥିଲେ, ପାଲଟିଥିଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କବି / କବୀମାନଙ୍କର ପ୍ରେରଣାର ଉପ୍ରେସ । ତେଣୁ ଯୁଗପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ରାଧାନାଥଙ୍କୁ କବିର କୁହାଯାଏ । ସେ ପ୍ରଥମେ ବାଙ୍ଗଲା ଭାଷାରେ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସମୟରେ କେବଳ ଫକାରମୋହନ ସେନାପତି ହୁଁ ଡିଆରେ ଲେଖାଲେଖୁ କରୁଥିଲେ । ଏହା ଡିଶା ତଥା ଡିଆଙ୍କ ଶୁଭେତିତ୍ତକ ବ୍ରିଟିଶ ପରୀକ୍ଷକ ଜନ ବିମସଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆସୁଥାଏ । ସେ ଦିନେ ଚିତ୍ତର ହୋଇ ରାଧାନାଥଙ୍କୁ ମନର ବେଦନା ଜଣାଇଲେ । ଡିଆ ଭାଷାରେ ସାହିତ୍ୟ ସୁଷ୍ଠୁ ନିମନ୍ତେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ । ଆଉ ରାଧାନାଥ ତାଙ୍କ କଥା ରଖେବାରୁ ଆମ ସାହିତ୍ୟରେ ଏକ ନବ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ଆମେ ପାଇଲେ, କେବାରଗୋରୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗ, ନଦୀକେଶରୀ, ଉଷା, ପାର୍ବତୀ, ଚିଲିକା, ମହାଯାତ୍ରା, ଭଲି ମହାକାବ୍ୟ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଗବ୍ୟ ବିବେକୀ ୧୯୩୩ରେ ଉତ୍କଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ମୋଦିଥିଲା । ଏତା ମଧ୍ୟ ଡିଆ

ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ପ୍ରବନ୍ଧ ରଚନା । ୧୯୮୫ରେ ରଚିତ
କେଦାରଗୋରୀ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ କାବ୍ୟ ।
ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାଙ୍ଗଲା କବି ଭୁବେଶ
ମୁଖୋପାଧ୍ୟାକୁ ପରାମର୍ଶ କୁମେ ରାଧାନାଥ ଗନ୍ଧ୍ୟ
ରଚନାକୁ ଶୁଭ୍ରତ ନ ଦେଇ କାବ୍ୟ ରଚନାକୁ ଶୁଭ୍ରତ ନ
ଦେଇ କାବ୍ୟ ସୁଷ୍ଠିରେ ମନଦେଇଥିଲେ । ଦରବାର
ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଏକ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ କାବ୍ୟ ।
ସାମସ୍ୟମରିକ ରାଜା, ଜମିଦାର, ଧନିକଙ୍କ ଉପହାସ
କରିବା ପାଇଁ ସେ ଏହା ରଚନା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ
ଭିଶୋଇ ଗୋବିଦବୁଦ୍ଧ ତାମ ଥୁଳେ କାପିଦ୍ଵୀର
ଜମିଦାର । ଏହାଙ୍କୁ ବାରବାଟୀ ଦୁର୍ବ ପରିସରରେ ଏକ
ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ୟ ଉତସରେ ରାଯାବାହାଦୁର ଉପାଧ ପ୍ରଦାନ
କରାଯାଇଥିଲା । ରାଧାନାଥ ତାଙ୍କ ପରିହାସ କରିବା
ପାଇଁ ଦରବାର ରଚନା କରିଥିବା କେତେକ ଗବେଷକ
ମତ ଦିଅଛି । ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପ୍ରକାଶିତ
ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପରିଚୟ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଦତ୍ତ ତଥ୍ୟ
ଅନୁଯାୟୀ ୧୯୦୪ ଅପ୍ରିଲ ୧୭ ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର
ପରଲୋକ ହୋଇଥିଲା ।

ରାଧାନାଥଙ୍କ ଡିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଅବଦାନ କାଳଜୟ । ଚିଲିକା କାବ୍ୟରେ ଅସ୍ତ୍ରମାନ ସ୍ଵର୍ଗୀ ଓ ଉଦୀଯମାନ ଚନ୍ଦ୍ର ଯେଉଁ ପ୍ରାଣସର୍ବୀ ବର୍ଣ୍ଣନା ସେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ପାହାଂ ଦେଖି ଏହି ପାଠକ ପାଠକ ହେ । ‘ଧର୍ମଶୈଖିତିରେ କରିଥାବା ଗୋଟିଏ ପଦ ବହୁ କଣ୍ଠରେ ଉଚିତିରି ହୁଏ । ‘କେହି ରହି ନାହିଁ ରହିବ ନାହିଁଟି, ଭବ-ରଙ୍ଗ-ଭୁମି-ଚଳେ, ସର୍ବେ ନିଜ ନିଜ ଅଭିନୟ ସାରି, ବାହୁଡ଼ିବେ ଆହୁରେ ।’

ପୌରଦରୀ, ହିମରାଜ ମୁଖେ ଗୋଲି
ଲାପରି, ଯେଷା ରୂପ-ଶୋଭା ଦିପରାତେ ଦସି,
ଶକ୍ଷାତ୍ତି ଗରବେ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରାଚେତେସୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଲୋକେ
ପିତ ପୂର୍ବାକାଶ, ପୁନଃ ବାରୁଣୀ ଆକାଶ କୁଞ୍ଚିମେ
ଶୁଣ, ପାପେ ଦିଶେ ତିର ବେୟାମର ମୂରତି,
ବ୍ୟକ୍ତିମୂଳ ବ୍ୟାପି ନୀଳ ଜଳରଶ୍ୟ, ରଞ୍ଜିଲା ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ
ଶୁଭ୍ର ବର୍ଷେ' । କବି କହୁନାପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇ ମାନସ
ଜ୍ୟରେ ବିଚରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ଵାଭାବତଥ
ଯାମୟିକ ପାଠକମାନଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଓ କଟୁ
ବ୍ୟେପ୍ତି ସର୍ବରୂପରେ ଅବଦେତନ ରହିପାରେ
ହିଁ । ପାର୍ବତୀ କାବ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚଭ୍ୟ ଚିତ୍ତଧାରାର
ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧର ଓ ବିକୃତି ପ୍ରକାଶିତ ହେବାଫଳରେ
କମାନଙ୍କ ତାହା କଟୁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର ଶିକ୍ଷାର
ଜାଇଥାଲା । ଫଳତ୍ଥ ରାଧାନାଥ ପାର୍ବତୀ କାବ୍ୟର

ଏପ୍ରିଲ ୧୦୯୧-କେବଳ
ଦେଶର ପୁନଃ
ସାକ୍ଷର ରାଜ୍ୟ
ଘୋଷି
ହୋଇଥାଲା

ଏପ୍ରିଲ ୧୯
୧୭୭୫-
ଆମେରିକା କ୍ଷାତ୍ରିତ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା

ଏହି ସପ୍ତାହ, ସେହି ବର୍ଷ (୧୩-୧୯)

ଏଇ ସପ୍ତାହ

ଏପ୍ରିଲ ୧୩,
୧୯୪୮ - ଲାଲ
କିଲ୍ଲାର ନିର୍ମାଣ ପୁର
ହୋଇଥିଲା ।

ଏପ୍ରିଲ ୧୪,
୧୯୫୪-ଭାରତ
ଚନ୍ଦ୍ର ଥର ଏତୀଆ
କ୍ରିକେଟ୍ ଗମିଅନ୍ତର୍ଜାଲ
ହୋଇଥିଲା ।

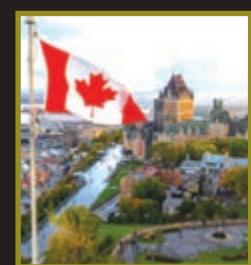
ଏପ୍ରିଲ ୧୫,
୧୮୯୩-
ଆମେରିକାରେ
ବଧୁର ପିଲାମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ସ୍କୁଲ
ଖୋଲାଗଲା ।

ଏପ୍ରିଲ ୧୭,
୨୦୦୮-ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଠରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର
ପ୍ରତିମାର ଅନାବରଣ
ହୋଇଥାଏ ।

ଏପିଲ ୧୭,
୧୯୮୨-କାନ୍ତାରୀ
ସମ୍ବିଧାନକୁ
ଆପଣାଙ୍କଥଳା ।

ଏପିଲ୍ ୧୦
୧୯୯୧-କେରାଣ
ଦେଶର ପୁ
ସାକ୍ଷର ରାଜ
ଘୋଷି
ହୋଇଥାଲୁ

ଏପ୍ରିଲ ୧୯,
୧୯୭୫—
ଆମେକିବା କୁଞ୍ଜିର
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

'ଓ
ନମୋ
ହନୁମାନଙ୍କ
ବଦନାୟ ନମୋ ନମୀ...'
କଳି ସୁଗରେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବାର
ହନୁମାନଙ୍କ କୂପ ଓ ଆଶାର୍ଦ୍ଵ ସମଷ୍ଟେ ଅଳ୍ପ ବହୁତେ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି । ଯୁଗେ ଯୁଗେ ପାପର ବିନାଶ କରି ଧର୍ମର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ
ମର୍ଯ୍ୟ ମଞ୍ଚରେ ଭଗବାନ ମାନବ ଦେହରେ ଲାଲାଖେଳା କରି ଅଧର୍ମ,
ଅସତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାୟର ସଂହାର ସହ ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ ଓ ନ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି
ଆସିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଶ୍ରୀଦିଷ୍ଟୁ ତାଙ୍କର ନଥଟି ଅବତାର ଯଥା - ମହ୍ୟ,
କଳ୍ପ, ବରାହ, ନୃତ୍ୟ, ବାମାନ, ପର୍ବ୍ତୀରାମ, ରାମ, ବଳରାମ ଓ ବୋଜ
ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି କଳକୀ ରୂପ ନେଇ କଳିସୁଗରେ
ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଫଳକୁଦୟିତ ବେଳି ଆମେ ବିନିନ୍ଦା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଜାଣିଛୁ ।
ଶ୍ରୀମଦ୍ ରାମାୟଣରେ ଭଗବାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀରାମ ଓ ମା'
ସାତଙ୍କ ପରେ ହନୁମାନଙ୍କର ପ୍ଲାନ ରହିଛି ଭୂତାୟରେ । ସେହିପରି କୁହାୟାଏ
ହନୁମାନ ଶିବଙ୍କ ଅଂଶରୁ ଜନ୍ମ ବା ଶିବ ହଁ ହନୁମାନ ରୂପରେ ବିଷ୍ଣୁ
ଅବତାରରେ ଆୟଥିଲେ । ଶିବଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟୋଗି ନାମ ହେଉଛି ପଞ୍ଚାନନ୍ଦ
କାଶନ ତାଙ୍କର ପାଞ୍ଚଟି ମୁଖ ରହିଛି । ସେହିପରି ହନୁମାନଙ୍କୁ ସେ ରୁଦ୍ଧ ସ୍ଵରୂପ
ପଞ୍ଚମୁଖ ଥବାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଞ୍ଚମୁଖୀ ହନୁମାନ ହେଉଛନ୍ତି
ମହାରତ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ଓ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ସର୍ବଶିତ୍ତମାନ । ରାମାୟଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ରହିଛି ଯେ, ଅଛି ରାବଣ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ବାର ଶ୍ରୀ ହନୁମାନ ରୁଦ୍ରକର ଉପ୍ରେକ୍ଷର

ପଞ୍ଚ ବଦନାୟ ନମୋ ନମୀ...

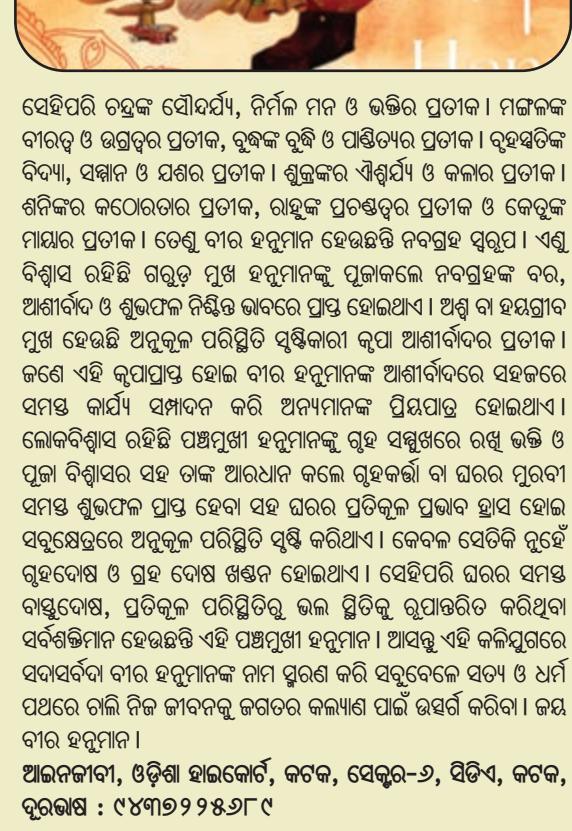
ପୁଷ୍ପମିତ୍ର ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରଳୟ ରୂପ ପଞ୍ଚମୁଖ ନେଇ ଆର୍ଦ୍ଦୁତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ତା'ର ବିନାଶ କରି
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀରାମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ପାତଳପୁରରୁ ଉକାର
କରିଥିଲେ । କଳିସୁଗରେ ଅନେକ ଲୋକ ମିଳିର ଶୁଭପଳ ପ୍ରାସ୍ତ ପାଇଁ ବାର
ହନୁମାନଙ୍କର ପୂଜା, ଫଳକୁ ଓ ଆରଧାନ କରିଥାନ୍ତି । ହନୁମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚମୁଖ
ହେଉଛି କପିମୁଖ, ନରଦିନମୁଖ, ଗରୁଡ଼ ମୁଖ, ବରାହମୁଖ, ଅଶ୍ଵ ବା
ହୟଗ୍ରାବମୁଖ । ଲୋକବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଯେ, କଣେ ଗୁହାସ୍ତ୍ର ତା'ର ରୁହର
ପ୍ରେବେଶ ପଥରେ ପଞ୍ଚମୁଖ ହନୁମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵାର ରଖିଲେ ବାଞ୍ଛଦୋଷ ଖଣ୍ଡନ
ହୋଇଥାଏ । କେବଳ ସେତିକି ମୁହଁଁ ପରିବାରରେ ସୁଖଶାନ୍ତି ନିତ୍ୟ
ବିରାଜମାନ କରିବା ସହିତ ଧନସମ୍ପର୍କ ଦିତିଥାଏ । ଗୁହର ପ୍ରତିକୂଳ ବା
ଅଶୁଭପଳ ଲାଗାବ ହେବାରର ସର୍ବଶିତ୍ତମାନ ।

ବାର ହନୁମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚମୁଖର ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି କପିମୁଖ ।
କପିର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମର୍କତ ବା ମାଙ୍କଡ । ବାର ହନୁମାନଙ୍କର ଏହି ସକଳ
ଶତ୍ରୁ ସଂହାରକ କପିମୁଖ ବିଷ୍ଣୁ ଅବତାରରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ କପିମୁଖ ବାର ହନୁମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନକ ବେଳି
କୁହାୟାଏ । ରାମାୟଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ସହ ସ୍ଵର୍ଗାବଙ୍କ
ସାକ୍ଷାତ ଓ ବନ୍ଧୁତା ସ୍ଵରୂପ ଥିଲେ ବାର ହନୁମାନ । ସର୍ବପ୍ରଥମ ଲଙ୍କାରେ
ସେ ହଁ ପ୍ରେବେଶ କରିଥିଲେ । ଅସୁରମାନଙ୍କୁ ଉଭୟ ଦେଖାଇ ଅଶୋକ ବନରେ
ମା'ପାତଙ୍କ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଥିଲେ । କେବଳ ସେତିକି ମୁହଁଁ ବିରାଜଶଙ୍କ ସମ୍ଭ
ମିତ୍ରତାର ସ୍ଵରୂଧର ସହ ମାୟାପୁରୀ ଲଙ୍କାକୁ ଲାଜିପୋଡ଼ି ଧ୍ୟେ
କରିଦେଇଥିଲେ । ନାଗପାତଙ୍କରେ ବନ୍ଧୁ ରାମ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ବନଶମ୍ପୁତ ପାଇଁ
ଗରୁଡ଼ମୁଖ ଅଣିକ ସହ ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ଶକ୍ତିଭେଦ ବେଳେ ଗନ୍ଧାର୍ଦ୍ଧନଙ୍କୁ ଉଠାଇ
ଆଶିଥିଲେ ତେଣୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବକ ଭାବେ ହନୁମାନଙ୍କ
ପ୍ଲାନ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । କପିମୁଖ ହନୁମାନଙ୍କ ପୁରୁଷ ଆଶାର୍ଦ୍ଵର ପ୍ରତିକୂଳ
ରହିଥାଏ । ନରଦିନ ମୁଖ ହେଉଛି କରାଳ ବଦନ କରିଥାଏ । ନରଦିନମୁଖୀ ହନୁମାନ
ହେଉଛନ୍ତି ସମ୍ଭାଷଣ ଅଶୁଭ ଓ ଅସୁର ଶକ୍ତିର ବିନାଶକାରୀ । ସମ୍ଭ ପ୍ରକାର
ରତ୍ନ, ଜଣଙ୍କ ଉପରେ ପଢ଼ିଥିବା କୁଣ୍ଡଳ ଓ ସବୁ ବିପଦରୂ କେବଳ ଜଣଙ୍କ
ମୁହଁଁ ତା'ର ପରିବାରକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଘରର ଅଶୁଭ ଦୋଷ ଖଣ୍ଡନ କରିଥାଏ । ଗନ୍ଧାର୍ଦ୍ଧ
ବିନାଶ କରିଥିବା ପଦିଷ୍ଠାନ ମୁହଁଁ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ । ନରଦିନ
ମୁଖ ହେଉଛି କରାଳ ବଦନ କରିଥାଏ । ନରଦିନମୁଖ ହେବାରର ସମ୍ଭାଷଣ ଅଶୁଭ
ଦୋଷ ଖଣ୍ଡନ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଘରର ସମ୍ଭାଷଣ ବର୍ଣ୍ଣନା ହେବାରର ସମ୍ଭାଷଣ
ବର୍ଣ୍ଣନା ହେବାରର ସମ୍ଭାଷଣ ଅଶୁଭ ଦୋଷ ଖଣ୍ଡନ କରିଥାଏ । ନରଦିନ
ମୁଖ ହେବାରର ସମ୍ଭାଷଣ ଅଶୁଭ ଦୋଷ ଖଣ୍ଡନ କରିଥାଏ ।

ଏହିପରି ଚନ୍ଦ୍ରକ ଶୋଦ୍ୟ, ନିର୍ମଳ ମନ ଓ ଭକ୍ତିର ପ୍ରତାକ । ମଜଳଙ୍କ
ବାରତ ଓ ଉତ୍ସବର ପ୍ରତାକ, ବୁଦ୍ଧି ଓ ପାଣିତ୍ୟର ପ୍ରତାକ । ବୃଦ୍ଧାତିଙ୍କ
ବିଦ୍ୟା, ସମ୍ବାନ ଓ ଯଶର ପ୍ରତାକ । ଶୁଦ୍ଧକର ଔଶର୍ପ୍ୟ ଓ କଳାର ପ୍ରତାକ ।
ଶନିକର କଠୋରତାର ପ୍ରତାକ, ଗାହୁଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାର ପ୍ରତାକ ଓ କେତୁଙ୍କ
ମାୟର ପ୍ରତାକ । ତେଣୁ ବାର ହନୁମାନ ହେଉଛନ୍ତି ନବଗ୍ରହ ସ୍ଵରୂପ । ଏହି
ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଗରୁଡ଼ ମୁଖ ହନୁମାନଙ୍କୁ ପୁଜାକଲେ ନବଗ୍ରହକ ବର,
ଆଶାର୍ଦ୍ଵ ଓ ଶୁଭପଳ ନିର୍ମିତ ଭାବରେ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଅଶ୍ଵ ବା ହୟଗ୍ରାବ
ମୁଖ ହେଉଛି ଅନୁକୂଳ ପରିପ୍ରିତ ସୁଷ୍ଠିକାରୀ କୂପା ଆଶାର୍ଦ୍ଵର ପ୍ରତାକ ।
ଜଣେ ଏହି କୂପାପ୍ରାୟ ହୋଇ ବାର ହନୁମାନଙ୍କ ଆଶାର୍ଦ୍ଵର ସମ୍ଭାଷଣ
ସମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦନ କରି ଅନ୍ୟାୟକ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଲୋକବିଶ୍ୱାସ
ରହିଛି ପଞ୍ଚମୁଖ ହନୁମାନଙ୍କୁ ପୁଜା ସହିତ ଧରିବାର ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ।
ଜଣେ ଏହି କୂପାପ୍ରାୟ ହୋଇ ବାର ହନୁମାନଙ୍କ ଆଶାର୍ଦ୍ଵର ସମ୍ଭାଷଣ
ସମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦନ କରି ଅନ୍ୟାୟକ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଲୋକବିଶ୍ୱାସ
ରହିଛି ଗରୁଡ଼ ମୁଖ ହନୁମାନଙ୍କୁ ପୁଜା ସହ ଘରର ପ୍ରତିକୂଳ ପରାଦ ହାସ ହୋଇ
ସବୁମେତରେ ଅନୁକୂଳ ପରିପ୍ରିତ ସୁଷ୍ଠି କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଘରର ସମ୍ଭାଷଣ
ବର୍ଣ୍ଣନା ହେବାର ସମ୍ଭାଷଣ କରି ପ୍ରତିକୂଳ ପରିପ୍ରିତ କରିଥାଏ । ଅଶ୍ଵରୁଷ ଏହି
କଳିସୁଗରେ ସଦାବର୍ଦବ ବାର ହନୁମାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ଵରଣ କରି ସବୁବେଳେ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ
ପଥରେ ଗାଲି ନିଜ ଜୀବନକୁ ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା । ଜନ୍ମ
ବାର ହନୁମାନ ।

ଆଜନଜାବୀ, ଡଢିଶା ହାଇକୋର୍ଟ, କଟକ, ସେକ୍ଟର-୨, ସତିଏ, କଟକ,
ଦୂରଭାଷ : ୧୪୩୭୨୨୪୮୯

ହରେକୁଷ୍ଟ ମହତାବଙ୍କ

ନୂଆ ରାଜଧାନୀର ନକ୍ଷା : ଭୁବନେଶ୍ୱର

୧। ଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଅୟମାରୟ ୧୯୪୮ ଏପ୍ରିଲ ୧୩ ତାରିଖ ଦିନ ମହାବିଷ୍ଣୁବ ହଙ୍କୁଛି ତଥା ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ ଅବସରରେ ଆରୟ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଲାଗିଥିଲାବେଳେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବେ ୧ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଜୀବିକାର ଆବସମ୍ପଳୀ । ଏହା ଏବେ ମହାନଗରୀରେ ପରିଶର୍ତ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହାଠ କଲେବର ବିଭିନ୍ନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି । ସ୍ଵାଧୀନ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ଜଗନ୍ନାଥରାମଙ୍କାର ନେହେରୁ ରାଜଧାନୀର ଭିତ୍ତିପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ବେଳେ ଏହା ଏକ ଆଦର୍ଶ ନିରାମାରେ ପରିଶର୍ତ୍ତ ହେବ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସମୟ ଗତି ଚାଲିବା ସହିତ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏନାଏହିର ରୂପ ବଦଳି ଏହା ମୁୟନ୍ତିଷ୍ଠାପନଟି ଓ ପରେ ମହାନଗର ନିଗମରେ ପରିଶର୍ତ୍ତ ହୋଇଛି । ୨୭ ବର୍ଷରେ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାରାପଣ କହିଥିଲାବେଳେ ଏହି ଅବସରରେ ରାଜଧାନୀର

ନକ୍ଷାରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି । ବହୁ ସମ୍ପଳଗ୍ରୁ ଓ ବିପଳଗ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଏହି ସହର ଆଗକୁ ମାତ୍ର ଗଲିଛି କହିଲେ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ହେବନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୧୯୮୭ ରେ ବିତ୍ତିର ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଲାଗିଥିଲାବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ସହର ଭାବରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପିପି ଶିମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉପକଣ୍ଠରେ ମୋଟ ୪୮ ଟି ରାଜସ୍ବ ଗ୍ରାମରେ ୪୪ ଶାରନ ପୁନିଃ ଦିମ କରି ଏହାକୁ ସହାକରଣ ଭାଙ୍ଗାରେ ପରିଶର୍ତ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କେବୁ ଅର୍ଥ ମଞ୍ଚର କହିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ କେବୁ ଅର୍ଥ ମଞ୍ଚର କହିଥିଲେ । ନିକଟରୁ ଧାର ସୁତ୍ରରେ ଅର୍ଥ ଆଣି ପରେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ।

୧୯୮୮ ମସିହା କଟକ ରେଭେସ୍ଟା କଲେଜ କ୍ୟାମସରେ ଉଚ୍ଚଲ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଆରୟ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ପରେ ଏହା ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଉଠି ଆସିଥିଲା । ୧୯୮୯ ମସିହା ଜାନ୍ମାରୀ ୧ ଡାରିଶରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଉଚ୍ଚର ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାସାଦ ଉଚ୍ଚକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ନୃତ୍ତନ କ୍ୟାମସ ଶିଳନ୍ୟାସ କଲେ । ୧୯୯୩ ଜାନ୍ମାରୀ ୨ ଡାରିଶରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଉଚ୍ଚର ସର୍ବପଲ୍ଲୀ ରାଧାକୃଷ୍ଣନ୍ ଏହାର ଉଦ୍‌ବାନ କରିଥିଲେ । ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ହେବାପରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ବିଧାନସଭା ଗଲିଲା ଯାହାକି ପୂର୍ବରୁ କଟକ ରେଭେସ୍ଟା କଲେଜର ଆସେମ୍ବୁଲାରେ ବିଧାନସଭା ଗଲିଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ମୁନିଟି-୨ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଧାନ ଶୌଭିକି ହେଲା । ସେଠାରେ କିମ୍ବିଦିନ ବିଧାନ ସଭା ଚାଲିବା ପରେ ନୂଆ ବିଧାନ ସଭା ବିନିଷ୍ଠା ନିର୍ମାଣ ହେଲା । ୧୯୯୮ ବର୍ଷକିଲୋମିଟରେ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ୨୦ ହଜାର ଜନମଧ୍ୟକୁ ନେଇ ଗୁହନିର୍ମାଣ ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଉଚ୍ଚର ଓଟେ.୧୯୮୯ କନ୍ୟାବିର୍ଗ ରାଜଧାନୀର ପରିକଳ୍ପନା କରିଥିଲେ । କଳନା ଛକ୍ର ରାଜଭବନ ଓ ଶିଶୁଭବନରୁ ସତ୍ୟନଗର ଯାଏ ସାମିତ ଥିଲା ରାଜଧାନୀର ସରହଦ । ସ୍ଵାଧୀନ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଯୋଜନାବନ୍ଦ ସହ ଥିଲା ଭୁବନେଶ୍ୱର । ଯଦିଓ ଏହି ଭାଲିକାରେ ଜାମେବେଦପୂର ଓ ଶଷ୍ଟୀଗଡ଼ ବି ଥିଲା ହେଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ପୂର୍ବ ଯୋଜନା ମୁଗ୍ନବକ ମହତାବ ଟ୍ରେନରେ ବୁନ୍ଦେଶ୍ୱରା ଷେଷନ ଆସିଲେ । ଆଉ ସେଇତ୍ତ ଗୋକୁଳନନ୍ଦ ଜେନାଙ୍କ ଶଗଡ଼ ଗଢ଼ିରେ ବଢ଼ିଗଡ଼ ମୁନିଟ ପଢ଼ିପାବନ ଦିଅଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଯେଉଁଠି ପୂର୍ବରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରବାସୀଙ୍କ ସମେତ ଭିଜାରପୁର ଜମିଦାର ଚୌଧୁରୀ ନାଲକଣ୍ଠ ଦାସ, ଚୌଧୁରୀ ଗଜାଧର ଦାସ, ବାଲିଆତାର ଗାନ୍ଧୀ କୁହାୟାଉଥିବା ଦାଶରଥ ମହାନ୍ତି, ମହାଦେବ ମହାନ୍ତି, ଜମକୁଷ ସାହୁ, ବଢ଼ିଗଡ଼ ମୁରେନ୍ଦ୍ର ସୁଦାମା ଉପପିତ ଥିଲେ । ମହତାବ ସମସ୍ତ ସଭାଜନଙ୍କୁ ଆହୁନ ଦେଇ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ରାଜଧାନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ । ଆଉ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କଲେ । ପଢ଼ିପାବନଙ୍କ ପାଖରେ ସାଖୁ ରଖି ମୁଖ୍ୟ ରାଜଧାନୀବାସୀ ମହତାବଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛୁ ବୋଲି ନାମ ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ଅରୁଆ ଭାଲମା, ଖଣ୍ଡ ଖାଇ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବାର ମୁକୁତ୍ତା ପଡ଼ିଲା । ଆସନ୍ତୁ ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ଗଠନରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସବୁ ଭେଦଭାବ ଭୁଲି ସହାୟତା ଓ ସହାୟଗର ହାତ ବଢ଼ିଲା । କମି ପାଇଁ ଟଙ୍କା ନଦେବାକୁ ପଢ଼ିବ ବୋଲି ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ହେଲେ ତାଲିକାରେ ସବୁଠି ଆଗରେ ରଖାଗଲା । ଦିତାଯ ବିଶ୍ୱସୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଆମେରିକା ସେନିକ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇଥିଲାବେଳେ । ଏଠାରେ ଏଯାର ଷ୍ଟିପ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥାଏଇଥିଲା । ପ୍ରେନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ଗୁରୁତ୍ବ ଦେଇଥିଲାବେଳେ ।

ତେଣୁ ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ହେଲେ ରାଜଧାନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଆଗରେ ରହିଥିଲା । ଏହାଭିତରେ ବଦଳିଛି ଭୁଗୋଳ, ଜଳବାସୁ ଆଉ ଲୋକଙ୍କ ଜାବନଶୀଳିତା । ରାଜ୍ୟ ଭିତରୁ ନୁହେଁ ବାହାର ରାଜ୍ୟରୁ ବି ଲୋକେ ଆସି ଏଠି ବସା ବାଜିଲାଇଛନ୍ତି । ସହଜ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବେଳା, ଶିକ୍ଷା, ଗମନ ଗମନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସହଜଲଭ୍ୟତା ଆଦି ଲୋକଙ୍କୁ ରାଜଧାନୀ ମୁହଁରୁ କରିଛି । ରାଜଧାନୀର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବିବ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ତରଫରୁ ରାଜଧାନୀ ବସିଥା ମାନଙ୍କୁ ଅରିନଦନ ଓ ଶୁଭକାମନ ଜଣାଉଛନ୍ତି ।

ବିପିନ ବିହାରୀ ରାଜତ
ଶ୍ରୀବିହାର କଲୋନୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, କଟକ,
E-mail : bipinrout@rediffmail.com

ଅ ପେ ର
ଆ ଇ ଟ ମ
ଶ୍ରୀଗୋବିନ୍ଦ

ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସରୁନି ଯାତରା

ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ସରୁନି ଯାତରା ! ସବୁଆଡ଼େ ଏହି ଯାତ୍ରାକୁ ନେଇ ଚର୍ଚା । କେତେବେଳେ ମାଲିକ ଏକଙ୍କୁ ହୋଇ କଳାକାରଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ବାସନ୍ତ କଲେଣି ତ କେତେବେଳେ କଳାକାର ନିଜ ସ୍ଵର୍ଥ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କଳାକାରଙ୍କ ପାଇଁ ମୁହଁ ଖୋଲୁ ନାହାନ୍ତି ତ କେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ସାଥୀ କଳାକାର ଅନ୍ୟ ନିର୍ଯ୍ୟତିତ କଳାକାରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବାହାରି ମାଲିକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କହିଲେଣି । ଯାତ୍ରାରେ ଟଣ୍ଡାଟରା ଏପରି ଲାଗିଲେଣି ଯେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଦର୍ଶକ ଯାତ୍ରାର ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେଣି । ଯାତ୍ରା ନିଜର ମାନଦଣ୍ଡ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଦୁହେଁ ବରଂ ଅନେକ ଅୟଥା କଥାରେ ଦିଶାନାନ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି ବୋଲି ସତେନ ଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଯେମିତି ପୂର୍ବରୁ ଯାତ୍ରା ଅନେକ କିମି କଥାକୁ ଘରୁଦ ଦେଇ କଳାକୁ ନିପୁଣ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ପ୍ରତେଷାରେ ଥୁଲେ, ଏବେ ଆଉ ତାହା ନାହିଁ ବରଂ କେମିତି ଭେଳିକି ଦେଖାଇ ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥାମ କରିବେ ସେହି ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରୋତ୍ସହିତମାନ ରହିଛନ୍ତି । କଳା ପଛେ ବୁଲିକୁ ଯାଉ ନିଜ ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟ୍ ବଞ୍ଚିରହୁଣ୍ଡ ଏହି ନ୍ୟାୟରେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରି ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟ୍ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ସିମା କଳାର ମାନକୁ ବଜାଯା ରଖୁଣାକୁ କେହି ଯେମିତି ପ୍ରତେଷାରେ ନାହାନ୍ତି । ଯାତ୍ରାର ଏବଳି ପରିମିତି ହେଲାଣି, ନାଟକ ନାଟକ ବାଟରେ, ନାଟ ନାଟ ବାଟରେ ଗଲୁଛନ୍ତି । ଭଲ ନାଟକର ମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟର ହେଉଛି ନା ଭଲ ନାଟକ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରହୁଛି । ଯିଏ ଯେଉଁ ଭଙ୍ଗରେ ପାରିଲେ ନାଟକ ପରିବେଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବାହି ରଖୁବାର କ୍ଷମତା ରଖୁନି ବୋଲି ଯାତ୍ରା ଦର୍ଶକ କହୁଛନ୍ତି । କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଳାକାରଙ୍କୁ ନେଇ ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟ୍ ଗଠନ କରିଦେଲେ ଯେ ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟ୍ ଗଲିବ, ସେମିତି କିଛି ଯାଏରେକେ ନାହିଁ । ଏ ଦିଗରେ ସବିଶେଷ ଯତ୍ନ ପ୍ରୋତ୍ସହିତକଙ୍କର ରହୁନାହିଁ । ଦିନକୁଦିନ ବାଦବିବାଦ ମଧ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା ଛଷି ଯାଉଛି ବରଂ ଓଡ଼ିଶାର କଳାକୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖୁବା ଦରକାର ।

ଖୋଜା ଯାଉନାହିଁ ଭଲ ନାଟକ :

ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟ୍ଟରେ ଆଉ ଭଲ ନାଟକ ନାହିଁ ଦର୍ଶକ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କିଛି ମିଛ କହୁ ନାହାନ୍ତି । ଆଜି ସେହି ଦର୍ଶକ ରହିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ନାଟକକୁ ଭଲ ପାଥାନ୍ତି ଓ ନବେ ଦଶକ ଠାରୁ ଅନେକ ଭଲ ନାଟକ ଦେଖୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେବିନର ନାଟ ଓ ଆଜିର ନାଟକ ଦେଖୁଥିବା ଲୋକମାନେ କୁହୁଛି, ଆଗ ଭଲ ଆଉ ଯାତ୍ରାରେ ନାଟକ ନାହିଁ । ମୁବଗୋଷାଙ୍କୁ ଆକୃଷ କରିବାକୁ ଯେଉଁଲି ଭାବରେ ଯାତ୍ରାରେ ମେଲୋଡ଼ି କର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ମୁହଁବ ଦିବାଯାଉଛି, ନାମକୁ ମାତ୍ର ନାଟକ ପରିବେଷଣ କରାଯାଉଛି । ଯେଉଁ କଳାକାରମାନେ ସେବାକରେ ଅଭିନୟ କରୁଥୁଲେ, ଆଜି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାତ୍ରାରେ ଅଧିକାଂଶ ରହିଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ଦର୍ଶକମାନେ ଯେତିକି ଆକୃଷ ହେଉଥିଲେ, ଆଜି ସେତିକି ପ୍ରକୃତ ନାଟକ ଦେଖୁଗା ଲୋକ ନାହାନ୍ତି । ମେଲୋଡ଼ି ସବୁ ସବୁ ପାର୍ଟ୍ଟିଲିମନ ଫୋଙ୍କ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେଉଁ କେତେଜଣ ମାତ୍ର ନାଟକ ଦେଖୁବାକୁ ବସି ରହୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନାଟକ ଦେଖୁବା ପରେ ନିରାଶ ହେଉଛନ୍ତି । ନାଟକ ଯେତେବେଳେ ଭଲ ନାହିଁ, କଳାକାର ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଅଭିନୟତ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଫଳରେ

ନାଟକ ବଦଳରେ ଅଧିକ ବିରକ୍ତିକର ଅଭିନୟ ଦେଖୁବାକୁ ଭଲ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ । କଳାକାର ଜଣେ ଅଭିନୟକୁ ଜୀବତ କରିବା ଯେତିକି ଜରୁରି, କର୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିବା ସେତିକି ଅକ୍ଷମଣୀୟ । ନାଟକରେ ଚରିତ୍ରକୁ ନାୟକ ଦେବାକୁ ଅଭିନେତା ହସ୍ତ, କାହିଁକୁ ଯେଉଁଲି ମୁହଁବ ଦେବା କଥା ନଦେଇ ଯଦି ଅନେକ ଅନାବଶ୍ୟକ କଥାକୁ ମୁହଁବ ଦିଏ, ତାହେଲେ ଦର୍ଶକ ବୋଲି ବା ନହେବ କାହିଁକି ? ଏଣୁ ଭଲ ନାଟକ ଖୋଜା ନଗଲେ, ଏହି ସତେତନ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ଯାତ୍ରା ପାର୍ଟ୍ ଭବିଷ୍ୟତରେ ହରାଇବା ସାର ହେବ ।

ମାଳଦିକା